

U S T A W A

z dnia ..... 2022 r.

o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem e-administracji¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052) w art. 57 § 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało wysłane na adres do doręczeń elektronicznych organu administracji publicznej, a nadawca otrzymał dowód wysłania, o którym mowa w art. 41a ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1359) w art. 59 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Oświadczenie o powrocie do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa może być złożone przy użyciu usługi elektronicznej udostępnionej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji po uwierzytelnieniu w sposób określony w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2019 r. poz. 2204 oraz z 2021 r. poz. 1177 i 1978) w art. 36⁴ ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku złożenia za pośrednictwem systemu teleinformatycznego wniosku o wydanie dokumentów, o których mowa w ust. 2, Centralna Informacja umożliwia w systemie teleinformatycznym pobranie tych dokumentów w formie dokumentów

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawę z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o dowodach osobistych, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, ustawę z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego, ustawę z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, ustawę z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.

elektronicznych pozwalających na samodzielne sporządzenie wydruków. Pobrane dokumenty elektroniczne oraz wydruki tych dokumentów mają moc dokumentów wydawanych przez sąd, jeżeli posiadają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w centralnej bazie danych ksiąg wieczystych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164) w art. 6 w ust. 1a wyrazy „mogą być” zastępuje się wyrazem „są”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, 463, 694, 720, 1641, 1997, 2165, 2269 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 80d ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Wydatki Funduszu są przeznaczone na finansowanie wydatków związanych z:
- 1) utworzeniem, rozwojem i funkcjonowaniem centralnej ewidencji pojazdów i centralnej ewidencji kierowców, w tym Krajowego Punktu Kontaktowego,
  - 2) centralnej ewidencji posiadaczy kart parkingowych,
  - 3) elektronicznego katalogu marek i typów pojazdów homologowanych oraz dopuszczonych do ruchu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - 4) zadaniami, o których mowa w art. 16c ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) komorników;”;
- 2) w art. 3 pkt 25 i 26 otrzymują brzmienie:
„25) formularz elektroniczny – oprogramowanie służące do przygotowania i wygenerowania dokumentu elektronicznego zgodnego z odpowiadającym mu wzorem dokumentu elektronicznego, mogące stanowić część usługi online;
26) zakres użytkowy dokumentu elektronicznego – dane zawarte w dokumencie elektronicznym niezbędne do załatwienia określonego rodzaju spraw za pośrednictwem usługi online;”;
- 3) w art. 13 w ust. 2:
  - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

- „2. Podmiot publiczny realizujący zadania publiczne przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej do przekazywania danych pomiędzy tym podmiotem a innym niż podmiot publiczny podmiotem realizującym zadania publiczne:”;
- b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) zapewnia, aby system teleinformatyczny służący do wymiany danych, poza minimalnymi wymaganiami, o których mowa w ust. 1, spełniał wymóg równego traktowania rozwiązań informatycznych;”;
- c) uchyla się ust. 3;
- 4) w art. 16 w ust. 1 skreśla się wyrazy „informatyczne nośniki danych lub”;
- 5) po art. 16b dodaje się art. 16c w brzmieniu:
- Art. 16c. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji może realizować zadania związane z budową i utrzymaniem centrów przetwarzania danych wraz z infrastrukturą energetyczną i teleinformatyczną, na potrzeby prowadzonych przez siebie i utrzymywanych rejestrów, ewidencji i aplikacji.
2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może powierzyć realizację zadań, o których mowa w ust. 1, jednostce podległej lub nadzorowanej.
3. Zadania, o których mowa w ust. 1, powierzone do realizacji jednostce, o której mowa w ust. 2, mogą być finansowane w formie dotacji celowej udzielonej tej jednostce.”;
- 6) w art. 17:
- a) ust. 12 otrzymuje brzmienie:
- „12. W celu uzupełnienia składu Rady – minister właściwy do spraw informatyzacji zwraca się do podmiotu wskazanego w ust. 8, który rekomendował członka Rady, którego członkostwo wygasło z powodu wymienionego w ust. 11, o rekomendowanie kandydatów na członka Rady.”;
- b) po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu:
- „12a. Kadencja członka Rady rekomendowanego do Rady w miejsce osoby, której członkostwo wygasło z powodu, o którym mowa w ust. 11, wygasa z dniem, w którym upływa kadencja pozostałych członków Rady.”;
- 7) po art. 19a dodaje się art. 19aa w brzmieniu:

„Art. 19aa. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, przy użyciu systemu teleinformatycznego, zapewnia funkcjonowanie publicznej platformy elektronicznej, zwanej dalej „publicznym portalem”, w ramach której są zapewniane:

- 1) podmiotom publicznym – narzędzia pozwalające na:
  - a) prowadzenie i udostępnianie strony podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej,
  - b) prowadzenie i udostępnianie innej niż strona podmiotowa w Biuletynie Informacji Publicznej – strony zawierającej informacje związane z zadaniami publicznymi realizowanymi przez te podmioty publiczne,
  - c) udostępnianie usług online;
- 2) publiczny i nieodpłatny dostęp, pod jednym adresem elektronicznym, do usług online i informacji udostępnionych w nim przez podmioty publiczne.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może udostępnić użytkownikowi na publicznym portalu:

- 1) spersonalizowany zbiór odnośników do usług online:
  - a) dostosowany do potrzeb użytkownika na podstawie jego danych, w szczególności danych:
    - osobowych tego użytkownika,
    - dotyczących sytuacji prawnej tego użytkownika lub praw mu przysługujących;
    - umożliwiających identyfikację rzeczy związanej z tym użytkownikiem pobranych z rejestrów publicznych lub systemów teleinformatycznych podmiotów publicznych,
  - b) za zgodą na przetwarzanie danych, o których mowa w lit. a, w ramach takiej usługi, wyrażoną przez uwierzytelnionego użytkownika,
- 2) zbiorczą usługę online, która pozwoli na realizację łącznie kilku działań dokonywanych w ramach innych usług online:
  - a) za zgodą organów administracji publicznej w zakresie właściwości których pozostaje udostępnienie zastępowanych usług online,
  - b) uwzględniając spełnienie wymogów prawnych, organizacyjnych oraz technicznych obowiązujących względem zastępowanych usług online,

- c) uwzględniając uwierzytelnienie użytkownika przy użyciu środka identyfikacji elektronicznej spełniającego najwyższy poziom bezpieczeństwa, spośród poziomów wymaganych dla zastępowanych usług online.
3. Zgoda, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, może być w każdym czasie wycofana.
4. W przypadku usług online udostępnionych na publicznym portalu wymagających uwierzytelnienia użytkownika uwierzytelnienie dokonuje się w sposób, o którym mowa w art. 20a ust. 1, przy użyciu środka identyfikacji elektronicznej spełniającego wymagania dla średniego poziomu bezpieczeństwa, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L257 z 28.08.2014, str. 73), albo przy użyciu środka identyfikacji elektronicznej spełniającego wymagania dla wysokiego poziomu bezpieczeństwa, jeżeli wynika to z wymogów dotyczących świadczenia udostępnianej usługi online.
5. Podmiot publiczny udostępniający usługę online w ramach własnego systemu teleinformatycznego, do której dostęp zapewniany jest na publicznym portalu, nie dokonuje ponownego uwierzytelnienia użytkownika tej usługi online, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:
- 1) użytkownik uzyskał dostęp do usługi online korzystając z odnośnika do tej usługi udostępnionego na publicznym portalu,
  - 2) użytkownik został uwierzytelniony w publicznym portalu w sposób spełniający wymagania określone dla usługi online,
  - 3) do systemu teleinformatycznego, w którym udostępniona jest usługa online, przekazane zostało potwierdzenie pozytywnego przeprowadzenia uwierzytelnienia, zawierające dane użytkownika tej usługi online zawarte w środku identyfikacji elektronicznej, przy użyciu którego dokonano uwierzytelnienia, o którym mowa w pkt 2.
6. Publiczny portal jest przyłączony do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797).
7. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest administratorem danych przetwarzanych w systemie, o którym mowa w ust. 1.”;

- 8) w art. 19b:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi, przy użyciu systemu teleinformatycznego, centralne repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych, zwane dalej „centralnym repozytorium.”,
  - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy administracji publicznej przekazują do centralnego repozytorium wzory dokumentów elektronicznych.”,
  - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Umieszczenie wzoru dokumentu elektronicznego przez organy administracji publicznej w centralnym repozytorium jest równoznaczne z określeniem wzoru wnoszenia dokumentu, w tym w szczególności wzoru podań, o których mowa w art. 63 § 3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052).”;
  - d) uchyla się ust. 5;
- 9) po rozdziale 3b dodaje się rozdział 3c w brzmieniu:

„Rozdział 3c

Elektroniczne zarządzanie dokumentacją

Art. 20u. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia nieodpłatnie oprogramowanie służące do elektronicznego zarządzania dokumentacją, umożliwiające wykonywanie czynności kancelaryjnych, dokumentowanie przebiegu załatwiania i rozstrzygania spraw, gromadzenie i tworzenie dokumentacji w postaci elektronicznej, a także archiwizowanie przetwarzanej dokumentacji, zwanego dalej „EZD RP”, spełniającego wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia podmiotom publicznym wsparcie wdrażania i eksploatacji EZD RP.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może zapewnić EZD RP w postaci usługi chmurowej.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może powierzyć realizację zadań, o których mowa w ust. 1 - 3, jednostce mu podległej lub przez niego nadzorowanej.

5. Zadania, o którym mowa w ust. 1 - 3, powierzone do realizacji jednostce, o której mowa w ust. 4, mogą być finansowane w formie dotacji celowej z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 465) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Wniosek o nadanie obywatelstwa polskiego składa się, za pośrednictwem wojewody lub konsula, osobiście lub korespondencyjnie z podpisem urzędowo poświadczonym albo na adres do doręczeń elektronicznych właściwego urzędu wojewódzkiego. W przypadku składania dokumentów drogą elektroniczną, wniosek opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Przepis art. 9 stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o wyrażenie zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego składa się osobiście lub korespondencyjnie z podpisem urzędowo poświadczonym, za pośrednictwem wojewody lub konsula albo na adres do doręczeń elektronicznych właściwego urzędu wojewódzkiego. W przypadku składania dokumentów drogą elektroniczną, wniosek opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Przepis art. 9 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 66 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiadania i stosowania zabezpieczeń technicznych i organizacyjnych właściwych dla przetwarzania danych, w tym danych osobowych, w szczególności uniemożliwiających dostęp osób nieuprawnionych do przetwarzania danych, w tym danych osobowych, i wykorzystania danych niezgodnie z celem ich uzyskania;”,

2) w art. 68:

a) w ust. 1 uchyla się zdanie drugie;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku pozytywnej weryfikacji dowodu osobistego w sposób wskazany w ust. 1 wnioskodawca otrzymuje raport o zgodności danych.

1b. W przypadku negatywnej weryfikacji dowodu osobistego w sposób wskazany w ust. 1 wnioskodawca otrzymuje raport niezgodności wskazujący, która z porównywanych danych została zweryfikowana negatywnie, a w przypadku gdy dokument jest unieważniony - informację o jego unieważnieniu.”,

c) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiadania i stosowania zabezpieczeń technicznych i organizacyjnych właściwych dla przetwarzania danych, w tym danych osobowych, w szczególności uniemożliwiających dostęp osób nieuprawnionych do przetwarzania danych, w tym danych osobowych, i wykorzystania danych niezgodnie z celem ich uzyskania;”;

d) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Udostępnienie fotografii, o którym mowa w art. 68a ust. 1, następuje nieodpłatnie.”;

3) po art. 68 dodaje się art. 68a w brzmieniu:

„Art. 68a. 1. Po potwierdzeniu istnienia dowodu osobistego zawierającego określony zestaw danych w trybie ograniczonej teletransmisji, z Rejestru Dowodów Osobistych udostępnia się w trybie pełnej teletransmisji fotografię, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2.

2. Do korzystania z dostępu do fotografii, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2, po wykazaniu interesu faktycznego w dostępie do fotografii i uzyskaniu pozytywnej decyzji ministra właściwego do spraw informatyzacji, o której mowa w art. 68 ust. 3, są uprawnieni:

- 1) przedsiębiorca telekomunikacyjny, będący dostawcą usług, o którym mowa w ustawie z dnia 16 lipca 2014 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2021 r. poz. 576);
- 2) dostawca usług płatniczych, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1-3, 5 i 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1907);
- 3) kwalifikowany dostawca usług zaufania, wpisany do rejestru dostawców usług zaufania, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797);
- 4) podmiot, o którym mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2019 r. poz. 1083, z 2020 r. poz. 2320 oraz z 2021 r. poz. 1655);

5) podmiot wydający środki identyfikacji elektronicznej w systemie identyfikacji elektronicznej zgodnie z ustawą z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, w celu wydania środka identyfikacji elektronicznej.

3. W celu potwierdzenia tożsamości osoby wnioskującej o potwierdzenie profilu zaufanego podmiotom, o których mowa w art. 20c ust. 2, 3 i 8 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne może zostać udostępniona fotografia, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2.

4. Podmiotom, o których mowa w art. 20c ust. 8 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, może zostać udostępniona fotografia, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2, po spełnieniu warunków określonych w ust. 2.

5. Udostępnieniu w trybie, o którym mowa w ust. 1, podlega fotografia zamieszczona w ostatnim wydanym dowodzie osobistym, który w dniu dokonywania jego weryfikacji w trybie ograniczonej teletransmisji jest dokumentem ważnym.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2021 r. poz. 510, 1000, 1641 i 1978 oraz z 2022 r. poz. 350, 583 i 655) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na piśmie w postaci papierowej, na formularzu, w organie gminy właściwym ze względu na położenie nieruchomości, w której zamieszkuje:

- a) przedstawiając do wglądu dowód osobisty albo paszport, albo
- b) odpowiednio do żądania organu okazując lub przekazując w celu umożliwienia potwierdzenia integralności, pochodzenia i ważności, dokument elektroniczny, o którym mowa w art. 19e ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, albo”;

2) w art. 36 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na piśmie w postaci papierowej w organie gminy, o którym mowa w art. 28 ust. 1:

- a) przedstawiając do wglądu dowód osobisty albo paszport, albo
- b) odpowiednio do żądania organu okazując lub przekazując w celu umożliwienia potwierdzenia integralności, pochodzenia i ważności, dokument elektroniczny, o którym mowa w art. 19e ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, albo”;

3) w art. 48 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podmiotom, o których mowa w art. 2 ustawy – Prawo bankowe oraz spółdzielczym kasom oszczędnościowo-kredytowym z rejestru PESEL udostępnia się odpłatnie dane o seriach, numerach i datach ważności ważnych dowodów osobistych ich klientów wydanych na skutek zmiany dowodu osobistego, odpowiednio na zasadach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2.”;

4) w art. 53 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dla podmiotów, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 1-3 i art. 48 ust. 1a – odpłatnie.”;

5) w art. 56 pkt 1 otrzymuje brzmienie

„1) wysokość, sposób i terminy uiszczania opłaty za udostępnienie danych jednostkowych z rejestru mieszkańców oraz rejestru PESEL, za udostępnianie danych za pomocą urządzeń teletransmisji, w drodze weryfikacji, o której mowa w art. 49 ust. 1, a także za udostępnianie serii, numeru i daty ważności dowodu osobistego, o którym mowa w art. 48 ust. 1a oraz sposób dokumentowania uiszczenia opłaty.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. 2022 r. poz. 461) w art. 3 ust. 10 i w art. 9a ust. 6 skreśla się wyrazy „oraz numer elektronicznego wypisu aktu notarialnego tego oświadczenia, pod którym został on zarejestrowany w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych prowadzonym przez Krajową Radę Notarialną.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354 oraz z 2022 r. poz. 91 i 583) w art. 106 po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. Załącznik, o którym mowa w ust. 1a, może zostać sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej i przekazany na adres dla doręczeń elektronicznych organu.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 709 i 1978 oraz z 2022 r. poz. 350) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. 1. Każda z osób zamierzających zawrzeć małżeństwo może złożyć zapewnienie, wybranemu przez te osoby kierownikowi urzędu stanu cywilnego, przy użyciu usługi elektronicznej udostępnionej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji po uwierzytelnieniu w sposób określony w art. 20a ust. 1 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

2. Zapewnienie składane w sposób określony w ust. 1 zawiera:

- 1) nazwiska i imiona osób zamierzających zawrzeć małżeństwo, ich nazwiska rodowe, jeżeli można je ustalić, stan cywilny, obywatelstwo, daty i miejsca urodzenia, numery PESEL, jeżeli zostały nadane;
- 2) jeżeli osoba zamierzająca zawrzeć małżeństwo pozostawała uprzednio w związku małżeńskim albo prawomocnie stwierdzono nieistnienie małżeństwa - wskazanie miejsca zawarcia małżeństwa;
- 3) informację o wspólnych dzieciach osób zamierzających zawrzeć małżeństwo oraz oznaczenie ich aktów urodzenia i urzędu stanu cywilnego, w którym zostały sporządzone, jeżeli są znane;
- 4) nazwiska, imiona oraz nazwiska rodowe rodziców każdej z osób zamierzających zawrzeć małżeństwo;
- 5) oświadczenie, że nie zachodzą przeszkody uniemożliwiające zawarcie małżeństwa określone w art. 10-15 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego;
- 6) oświadczenia o nazwisku, które będą nosiły osoby zamierzające zawrzeć małżeństwo po jego zawarciu, oraz oświadczenia o nazwisku dzieci zrodzonych z tego małżeństwa;
- 7) informację o pouczeniu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia;
- 8) dane o wykształceniu, miejscu zamieszkania, w tym o okresie przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy;
- 9) adres do korespondencji.

3. Zapewnienie może zostać złożone w sposób określony w ust. 1, o ile nie zachodzi konieczność uzyskania zezwolenia na zawarcie małżeństwa, w przypadkach, gdy wymagają tego przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz gdy oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński nie będzie składane przez pełnomocnika.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Informacja, o której mowa w ust. 3 pkt 7, zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Kierownik urzędu stanu cywilnego przekazuje dla potrzeb statystyki publicznej informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 8, służbom statystyki publicznej.

6. Zapewnienie jest ważne przez okres 6 miesięcy od daty jego złożenia przez obie osoby zamierzające zawrzeć małżeństwo.

7. Zezwolenia na zawarcie małżeństwa przed upływem terminu, o którym mowa w art. 4 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, kierownik urzędu stanu cywilnego udziela na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej.

3) w art. 90 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Oświadczenie złożone w sposób określony w art. 59 ust. 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zawiera:

- 1) nazwisko, imię (imiona), nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia rozwiedzionego małżonka oraz numer PESEL, jeżeli został nadany;
- 2) miejsce sporządzenia aktu małżeństwa i oznaczenie tego aktu;
- 3) datę uprawomocnienia się orzeczenia o rozwodzie, oznaczenie sądu oraz sygnaturę akt sprawy;
- 4) datę złożenia oświadczenia o powrocie do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa.

6. Oświadczenie złożone w sposób określony w ust. 5 zastępuje protokół, o którym mowa w ust. 1, i po weryfikacji przez system teleinformatyczny dopuszczalności jego złożenia skutkuje automatycznym dołączeniem wzmianki do aktu małżeństwa.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797):

1) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Metoda zdalnej weryfikacji tożsamości osoby fizycznej celem wydania kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego albo kwalifikowanego certyfikatu pieczęci elektronicznej, która zapewnia pewność potwierdzenia tożsamości osoby, zwanej dalej „wnioskodawcą”, równoważną pod względem wiarygodności fizycznej obecności, wymaga:

- 1) w przypadku potwierdzenia tożsamości wnioskodawcy na podstawie dokumentu tożsamości stanowiącego dokument podróży spełniający zalecenia Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), określone w dokumencie - Doc 9303 Machine Readable Travel Documents (wersja siódma lub późniejsza), zwane dalej „zaleceniami ICAO”:
  - a) potwierdzenia zgodności wizerunku osoby fizycznej przekazywanego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej z wizerunkiem tej osoby utrwalonym w postaci elektronicznej pobranym z warstwy elektronicznej dokumentu tożsamości,

- b) potwierdzenia:
    - ważności certyfikatu podpisu elektronicznego albo pieczęci elektronicznej zabezpieczającego integralność i autentyczność danych w postaci elektronicznej znajdujących się w warstwie elektronicznej dokumentu tożsamości wydanego przez upoważniony organ państwa wydającego ten dokument albo
    - zgodności wizerunku osoby fizycznej przekazywanego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej z wizerunkiem tej osoby utrwalonym w postaci elektronicznej, pobranym z Rejestru Dowodów Osobistych, w przypadku polskiego dowodu osobistego z warstwą elektroniczną;
  - 2) w przypadku potwierdzenia tożsamości wnioskodawcy na podstawie polskiego dowodu osobistego bez warstwy elektronicznej:
    - a) potwierdzenia w drodze weryfikacji, o której mowa w art. 68. ust. 1 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671), że przedstawiany za pośrednictwem transmisji audiowizualnej dowód osobisty jest ważny dla określonego zestawu danych, o których mowa w art. 68 ust. 2,
    - b) w przypadku pozytywnego wyniku weryfikacji, o której mowa w lit. a - potwierdzenia zgodności wizerunku osoby fizycznej przekazywanego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej z wizerunkiem tej osoby utrwalonym w postaci elektronicznej, pobranym z Rejestru Dowodów Osobistych.
2. Przebieg zdalnej weryfikacji tożsamości osoby fizycznej jest dokumentowany poprzez utrwalenie i przechowywanie:
- 1) w przypadku potwierdzenia tożsamości wnioskodawcy na podstawie dokumentu tożsamości stanowiącego elektroniczny dokument podróży spełniający zalecenia ICAO:
    - a) danych pobranych z warstwy elektronicznej dokumentu tożsamości,
    - b) raportu walidacji podpisu elektronicznego albo pieczęci elektronicznej potwierdzających autentyczność i integralność danych w dokumencie tożsamości,
    - c) transmisji audiowizualnej pomiędzy kwalifikowanym dostawcą usług zaufania a wnioskodawcą;

- 2) w przypadku potwierdzenia tożsamości wnioskodawcy na podstawie polskiego dowodu osobistego bez warstwy elektronicznej:
  - a) warstwy graficznej dowodu osobistego,
  - b) raportu weryfikacji danych w Rejestrze Dowodów Osobistych,
  - c) transmisji audiowizualnej pomiędzy kwalifikowanym dostawcą usług zaufania a wnioskodawcą.

3. Dokumenty elektroniczne, o których mowa w ust. 2 przechowywane są przez okres wskazany w art. 17 ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, dotyczące metody zdalnej weryfikacji tożsamości, o której mowa ust. 1, w zakresie:

- 1) warunków technicznych realizacji procedury weryfikowania tożsamości wnioskodawcy;
- 2) wyposażenia środków technicznych i oprogramowania jakimi musi dysponować wnioskodawca;
- 3) parametrów technicznych transmisji audiowizualnej;
- 4) wiedzy, umiejętności i doświadczenia osób ustalających tożsamość wnioskodawcy;
- 5) pomieszczeń, w których odbywa się weryfikacja tożsamości wnioskodawcy;
- 6) rejestrowania i przechowywania danych zgromadzonych w procesie potwierdzania tożsamości wnioskodawcy.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji, określając wymagania, o których mowa w ust. 4, uwzględnia Polskie Normy, a w przypadku ich braku, Normy Europejskie lub specyfikacje techniczne wydane przez Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI).”;

- 2) po art. 26c dodaje się art. 26d w brzmieniu:

„26d. Kwalifikowany dostawca usług zaufania oraz operator wyznaczony ma obowiązek dostosowania świadczonych usług do standardu określonego w art. 26a niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 3 miesięcy od daty publikacji nowej wersji standardu, o którym mowa w ust. 1.”;

- 3) w art. 39j po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1e w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw informatyzacji może do przeprowadzenia kontroli upoważnić pracowników:

- 1) urzędu obsługującego tego ministra;

- 2) urzędów obsługujących organy podległe lub nadzorowane przez tego ministra;
  - 3) jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez tego ministra;
- posiadających wiedzę specjalistyczną i doświadczenie zawodowe.

1b. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko upoważnionego;
- 5) określenie stanowiska służbowego kontrolującego wraz z informacją o jednostce zatrudniającej kontrolera, a w przypadku pracownika spoza urzędu obsługującego ministra, wyłącznie informację o jednostce zatrudniającej;
- 6) serię i numer dowodu tożsamości kontrolującego;
- 7) datę ważności upoważnienia;
- 8) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 9) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 10) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 11) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 12) pouczenie o prawach i obowiązkach podmiotu kontrolowanego.

1c. Kontrola może być wykonywana przez osoby upoważnione po okazaniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wraz z dokumentem tożsamości wskazanym w tym upoważnieniu.

1d. O planowanej kontroli zawiadamia się kierownika podmiotu kontrolowanego, o którym mowa w art. 2 i art. 19c ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub podmiot sektora publicznego, o którym mowa w art. 3 pkt 7 rozporządzenia 910/2014, podając przewidywany czas trwania kontroli.

1e. W przypadku gdy w trakcie przeprowadzania kontroli podmiotów, o których mowa w art. 2 i art. 19c ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub podmiot sektora publicznego, o którym mowa w art. 3 pkt 7 rozporządzenia 910/2014, zaistnieje konieczność wydłużenia czasu trwania kontroli, minister właściwy do spraw informatyzacji może przedłużyć ważność upoważnienia.”;

3) art. 39k otrzymuje brzmienie:

„1. Z przeprowadzonej kontroli kontrolujący sporządza projekt protokołu kontroli, zawierający w szczególności:

- 1) określenie zakresu kontroli;
- 2) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 4) imiona i nazwiska osób przeprowadzających kontrolę;
- 5) ustalenia kontroli;
- 6) informację o stwierdzeniu naruszeń lub ich braku;
- 7) zalecenia pokontrolne, jeżeli w toku kontroli stwierdzono, że jest zasadne usunięcie stwierdzonych naruszeń

– i przekazuje go kontrolowanemu.

2. Od otrzymanego projektu protokołu kontroli kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia do ministra właściwego do spraw informatyzacji zastrzeżeń, w terminie 7 dni od dnia doręczenia projektu protokołu kontroli.

3. Kontrolujący niezwłocznie po rozpatrzeniu zastrzeżeń, przekazuje stanowisko do wniesionych zastrzeżeń wraz z protokołem kontroli lub w przypadku niewniesienia zastrzeżeń, przekazuje wyłącznie protokół kontroli.

4. Od protokołu kontroli nie przysługują środki odwoławcze.

5. Kontrolowany, w wyznaczonym w protokole kontroli terminie, informuje ministra do spraw informatyzacji o sposobie wykonania zaleceń lub przyczynach ich niewykonania albo o innym sposobie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji w przypadku stwierdzenia niewykonania lub niewłaściwego wykonania wydanych zaleceń może wydać decyzję nakładającą obowiązek usunięcia stwierdzonych niezgodności w terminie nie krótszym niż 14 dni.”;

4) w art. 39l po wyrazach „Prawo przedsiębiorców” dodaje się wyrazy „z wyłączeniem art. 55 ust. 1 tej ustawy dla podmiotów, o których mowa w art. 2 i art. 19c ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub podmiot sektora publicznego, o którym mowa w art. 3 pkt 7 rozporządzenia 910/2014”.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 569) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 6 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:
„f) syndyka w postępowaniu upadłościowym;”;
- 2) w art. 6 w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyraz „oryginału”;
- 3) po art. 11 dodaje art. 11a w brzmieniu:
„Art. 11a. Minister właściwy do spraw informatyzacji może utworzyć adres do doręczeń elektronicznych, który będzie służył do wysyłania informacji związanych z wpisem adresów do bazy adresów elektronicznych.”;
- 4) w art. 14 w ust. 1:
  - a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) w przypadku osób wykonujących zawód adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego – numer wpisu na odpowiednią listę, a w przypadku doradcy restrukturyzacyjnego – numer licencji.”;
  - b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) adres poczty elektronicznej, na który będą przesyłane informacje o utworzeniu adresu do doręczeń elektronicznych, o sposobie aktywacji skrzynki doręczeń oraz powiadomienia o możliwości odebrania doręczanego dokumentu, niedostępności usługi lub przepełnieniu skrzynki doręczeń wysyłane przez operatora wyznaczonego.”;
- 5) w art. 15:
  - a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Po utworzeniu adresu do doręczeń elektronicznych powiązanego z publiczną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego minister właściwy do spraw informatyzacji przesyła niezwłocznie informację o jego utworzeniu operatorowi wyznaczonemu oraz na adres poczty elektronicznej administratora skrzynki doręczeń, jeżeli został wskazany, a w przypadku podmiotu niepublicznego będącego osobą fizyczną – także na adres poczty elektronicznej wnioskodawcy wskazany we wniosku.”;
  - b) dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
„6a. Operator wyznaczony niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 6, tworzy skrzynkę doręczeń przyporządkowaną do adresu do doręczeń elektronicznych
- 6) w art. 16 w ust. 1 lit. g otrzymuje brzmienie:
„g) adres poczty elektronicznej, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 8,”;

- 7) w art. 19 w ust. 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Jeżeli po 14 dniach od utworzenia adresu do doręczeń elektronicznych osoba uprawniona nie aktywuje adresu do doręczeń elektronicznych, jest on oznaczany w bazie adresów elektronicznych razem z danymi posiadacza adresu do doręczeń elektronicznych jako usunięty, a operator wyznaczony usuwa powiązaną z nim skrzynkę doręczeń.”;
- 8) w art. 24 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Adres, który został wykreślony z bazy adresów elektronicznych w następstwie śmierci przedsiębiorcy, który we własnym imieniu wykonywał działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, może zostać wpisany ponownie do bazy adresów elektronicznych, przez okres 6 miesięcy od daty zgonu przedsiębiorcy, na wniosek zarządcy sukcesyjnego przedsiębiorcy.”;
- 9) w art. 26 w pkt. 1 w lit. j średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. k w brzmieniu:
„k) oznaczenie dostawcy publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego;”;
- 10) w art. 29 w ust. 2:
a) w pkt 1 uchyla się lit. i,
b) w pkt 2 uchyla się lit. i oraz dodaje się lit. j w brzmieniu:
„j) w przypadku osób wykonujących zawód adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego - numer wpisu na odpowiednią listę, a w przypadku doradcy restrukturyzacyjnego - numer licencji.”;
- 11) w art. 35:
a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Przepisu ust. 4 pkt 1 nie stosuje się w przypadku zgonu osoby fizycznej będącej przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, dla którego powołano zarządcę sukcesyjnego w trybie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, o ile powołanie zarządcy sukcesyjnego nastąpiło przed zgonem przedsiębiorcy i informacja na ten temat została przekazana z Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej do systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw informatyzacji, o którym mowa w art. 58 ust. 1.”,
b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Podmiot publiczny który otrzymał zgodę na wpisanie do bazy adresów elektronicznych więcej niż jednego adresu do doręczeń elektronicznych może złożyć wnioski do ministra właściwego ds. informatyzacji o wykreślenie z bazy adresów elektronicznych adresu nie będącego adresem głównym.”;

12) w art. 38 w ust. 3 po pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) przydzielenie osobie fizycznej uprawnień w systemie teleinformatycznym do powiązanych z nią adresów do doręczeń elektronicznych i skrzynek doręczeń.”;

13) w art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dowód otrzymania jest wystawiany po:

- 1) odebraniu korespondencji przekazanej na adres do doręczeń elektronicznych;
- 2) upływie 14 dni od dnia wpłynięcia korespondencji przesłanej przez podmiot publiczny na adres do doręczeń elektronicznych podmiotu niepublicznego, jeżeli adresat nie odebrał go przed upływem tego terminu.”;

14) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. Dowód wysłania korespondencji jest wystawiany jako poświadczenie nadania korespondencji.”;

15) w art. 42:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku doręczania korespondencji przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego za chwilę doręczenia elektronicznego korespondencji uznaje się chwilę wskazaną w dowodzie otrzymania:

- 1) wpłynięcia jej na adres do doręczeń elektronicznych podmiotu publicznego;
- 2) odebrania jej przez podmiot niepubliczny.”;

b) w ust. 2 wyrazy „pkt 3” zastępuje się wyrazami „pkt 2”;

16) w art. 58:

a) w ust 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) za pośrednictwem których przekazywane są dane osoby fizycznej oraz jej powiązania z adresami do doręczeń elektronicznych, w celu przydzielenia jej przez operatora wyznaczonego uprawnień w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 3;”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw informatyzacji i minister właściwy do spraw gospodarki są administratorami danych osobowych użytkowników, korzystających z systemów teleinformatycznych, o których mowa w ust. 2.”,

c) w ust 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) administrowania danymi osobowymi użytkowników uprawnionych do zarządzania skrzynkami doręczeń.”;

17) w art. 60:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 w lit. a po tiret dziewiątym dodaje się tiret dziesiąte w brzmieniu:

„– oznaczenie dostawcy publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego”,

– w pkt 2 uchyla się lit. g,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz dane adwokatów, radców prawnych, doradców podatkowych, doradców restrukturyzacyjnych, notariuszy i rzeczników patentowych wpisane do bazy adresów elektronicznych są jawne.”;

18) w art. 83 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) po art. 19e dodaje się art. 19f w brzmieniu:

„Art. 19f. 1. Składając za pośrednictwem systemu teleinformatycznego wnioski o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, wnioskodawca wskazuje, a w przypadku wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, może wskazać, następujące dane niezbędne do utworzenia adresu do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. poz. 2320 oraz z 2021 r. poz. 72, 802, 1135, 1163 i 1598), zwanego dalej „adresem do doręczeń elektronicznych”, bądź wpisu adresu do doręczeń elektronicznych powiązanego z kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego do bazy adresów elektronicznych, o której mowa w art. 25 tej ustawy, zwanej dalej „bazą adresów elektronicznych”:

1) adres do korespondencji;

2) imię i nazwisko administratora skrzynki doręczeń, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, jego adres poczty elektronicznej oraz numer PESEL, a jeżeli nie został nadany - niepowtarzalny identyfikator nadany przez państwo członkowskie Unii

Europejskiej dla celów transgranicznej identyfikacji, o którym mowa w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/1501 z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ram interoperacyjności na podstawie art. 12 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 235 z 09.09.2015, str. 1, z późn. zm.²) – w przypadku zgłoszenia dotyczącego adresu do doręczeń elektronicznych powiązanego z publiczną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego;

- 3) adres do doręczeń elektronicznych powiązany z kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego.

2. W przypadku, gdy wnioskodawca składający wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, posiada adres do doręczeń elektronicznych wpisany do bazy adresów elektronicznych oraz dane, o których mowa w ust. 1, są aktualne, przepisu ust. 1 nie stosuje się. W takim przypadku wnioskodawca składa za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oświadczenie o posiadaniu adresu do doręczeń elektronicznych wpisanego do bazy adresów elektronicznych i aktualności danych zamieszczonych w bazie adresów elektronicznych.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane do ministra właściwego do spraw informatyzacji za pośrednictwem systemu teleinformatycznego po dokonaniu wpisu w Rejestrze.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się do aktualizacji danych, o których mowa w ust. 1.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca może dołączyć oświadczenie o rezygnacji z publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 15. 1. Podmioty wskazane w art. 68a ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 8, posiadające w dniu wejścia w życie decyzję, o której mowa w art. 68 ust. 3 tej ustawy, mogą wystąpić do ministra właściwego do spraw informatyzacji o wyrażenie zgody na udostępnianie fotografii z rejestru dowodów osobistych w trybie teletransmisji, po wykazaniu interesu faktycznego.

---

² Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 28 z 04.02.2016, str. 18.

2. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1, następuje przez zmianę decyzji, o której mowa w art. 68 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 8.

Art. 16. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający dzień wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających świadczenie usług, o których mowa w art. 2, art. 8 pkt 2 i 3, art. 9 pkt 3-5, art. 12 oraz art. 13 pkt 1 w zakresie art. 14a ust. 1 pkt 1 lit. b tiret drugie, pkt 2 i ust. 2 pkt 2. Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 14 dni przed dniem wdrożenia rozwiązań technicznych określonym w tym komunikacie.

Art. 17. 1. W latach 2022-2031 maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla ministra właściwego do spraw informatyzacji przeznaczony na pokrycie zadań związanych z zapewnieniem EZD RP w wyniku wejścia w życie ustawy wynosi 566 800 tys. zł, w tym w roku:

- 1) 2022 – 50,8 mln zł;
- 2) 2023 – 52,1 mln zł;
- 3) 2024 – 52,5 mln zł;
- 4) 2025 – 54,1 mln zł;
- 5) 2026 – 55,5 mln zł;
- 6) 2027 – 58,0 mln zł;
- 7) 2028 – 58,6 mln zł;
- 8) 2029 – 60,1 mln zł;
- 9) 2030 – 61,7 mln zł;
- 10) 2031 – 63,4 mln zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu kosztów rzeczowych ponoszonych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji związanych z realizacją zadań wynikających z ustawy.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 2.

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

1) art. 2, art. 8 pkt 2 i 3, art. 9 pkt 3-5, art. 12 oraz art. 13 pkt 1 w zakresie art. 14a ust. 1 pkt 1 lit. b tiret drugie, pkt 2 i ust. 2 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem określonym w komunikacie wydanym na podstawie art. 16;

2) art. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM
Magdalena Witkowska-Krzymowska
Dyrektor Departamentu Regulacji Cyfrowych
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
/- podpisano elektronicznie/

UZASADNIENIE

Celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie podstaw prawnych dla funkcjonowania rozwiązań usprawniających oraz rozwijających funkcjonowanie e-administracji.

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawę z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o dowodach osobistych, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, ustawę z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego, ustawę z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, ustawę z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Zmiany w art. 57 Kodeks postępowania administracyjnego) uzasadnione są wprowadzeniem nowego art. 41a w ustawie o doręczeniach elektronicznych i koniecznością uspoźnienia go z istniejącymi przepisami.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, zwanej dalej „KRO”, w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego oraz w ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności dotyczące nowych usług elektronicznych.

Powrót do nazwiska noszonego przed zawarciem związku małżeńskiego.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 59 KRO w ciągu trzech miesięcy od chwili uprawomocnienia się orzeczenia rozvodu małżonek rozwiedziony, który wskutek zawarcia małżeństwa zmienił swoje dotychczasowe nazwisko, może przez oświadczenie złożone przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego lub konsulem powrócić do nazwiska, które nosił przed zawarciem małżeństwa. W roku 2019 złożono 11.384 takich oświadczeń.

Projektowany art. 59 zakłada, że jeżeli oświadczenie takie ma być złożone przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego, możliwe jest skorzystanie z dedykowanej dla tego celu usługi elektronicznej. Należy mieć na uwadze, że w procesie powrotu do nazwiska noszonego

przed zawarciem małżeństwa nie jest wymagana zgoda organu. Zasadnym zatem jest uproszczenie procesu powrotu do tego nazwiska. Od strony technicznej proces zakłada pełną automatyzację: składane oświadczenie jest weryfikowane z danymi w akcie małżeństwa sporządzonego w rejestrze stanu cywilnego, tj. czy nazwisko, do którego wraca dana osoba jest tożsame z wynikającym z aktu małżeństwa, a dotyczącym osoby zawierającej małżeństwo i czy między złożeniem oświadczenia o powrocie do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa nie minęło więcej niż 3 miesiące od daty uprawomocnienia się wyroku rozwodowego (informacja o dacie prawomocności orzeczenia rozwodowego wynika ze wzmianki o rozwodzie dołączonej do aktu małżeństwa). Pozytywna weryfikacja tych warunków będzie skutkować zmianą nazwiska osoby składającej oświadczenie na nazwisko noszone przed zawarciem małżeństwa.

Zmiany związane z wprowadzeniem art. 90a są konsekwencją zmian KRO omówionych powyżej.

W zakresie art. 90a doprecyzowuje się, jakie dane zawiera oświadczenie o powrocie do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa. Zakres danych jest tożsamy z zakresem danych składanych do protokołu, z uwzględnieniem wyłącznie odrębności związanych ze zmianą ścieżki składanego oświadczenia. Jednocześnie przesądza się, że oświadczenie złożone z wykorzystaniem usługi elektronicznej, po pozytywnej weryfikacji spełnienia warunków powrotu do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa, zastępuje protokół sporządzany przez kierownika urzędu stanu cywilnego w sytuacji składania przed nim takiego oświadczenia i skutkuje automatycznym dołączeniem wzmianki do aktu małżeństwa o zmianie nazwiska. Doprecyzowanie co do zmiany ścieżki dołączenia wzmianki jest konieczne z uwagi na fakt, że art. 24 ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego przewiduje, że podstawę sporządzenia wzmianki stanowi właśnie protokół.

Zapewnienie o braku okoliczności uniemożliwiających zawarcie związku małżeńskiego.

Projektowany art. 76a ma na celu umożliwienie złożenia drogą elektroniczną zapewnień przez osoby zamierzające zawrzeć związek małżeński, o braku okoliczności uniemożliwiających zawarcie związku małżeńskiego. Zapewnienie jest wyłącznie oświadczeniem wiedzy tych osób i nie ma uzasadnienia utrzymywania drogi osobistego składania tego dokumentu, a w 2019 r. złożono 11604 takich zapewnień. Dalsza procedura poprzedzająca zawarcie małżeństwa związana z weryfikacją zapewnienia pozostaje bez zmian. Kierownik USC, jeżeli stwierdzi, że małżeństwo nie może być zawarte, odmówi przyjęcia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński.

Informacje, które teraz zgodnie z KRO kierownik urzędu stanu cywilnego jest obowiązany przekazać osobom zamierzającym zawrzeć małżeństwo co do doniosłości związku małżeńskiego, przepisów regulujących prawa i obowiązki małżonków oraz przepisów o nazwisku małżonków i o nazwisku ich dzieci, będą zawarte w usłudze.

W art. 76a przesądza się dodatkowo, jaki jest zakres danych, które osoby zamierzające zawrzeć małżeństwo są zobowiązane przekazać w zapewnieniu, jak długo takie zapewnienie jest ważne. Zakres danych jest tożsamy z zakresem danych zapewnienia składanego w urzędzie, z uwzględnieniem wyłącznie odrębności związanych ze zmianą ścieżki składanego zapewnienia. Dodatkowo wyłącza się możliwość złożenia zapewnienia z wykorzystaniem usługi, jeżeli małżeństwo ma być zawarte po uprzednim uzyskaniu zezwolenia na zawarcie małżeństwa przez sąd, lub gdy małżeństwo ma być zawierane przez pełnomocnika. W takich wypadkach wymaga się od kierownika urzędu stanu cywilnego weryfikacji dodatkowych dokumentów, usługa ma natomiast zapewnić złożenie wyłącznie oświadczenia wiedzy, co do braku okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece.

W art. 36⁴ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece zaproponowano zmianę brzmienia ust. 4. W aktualnym brzmieniu przepis ten stanowi, że w przypadku, gdy wniosek o wydanie odpisu ksiąg wieczystych, wyciągu z ksiąg wieczystych oraz zaświadczenia o zamknięciu ksiąg wieczystych zostanie złożony za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, to Centralna Informacja Ksiąg Wieczystych umożliwia samodzielne wydrukowanie tych dokumentów za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Wydruki tych dokumentów mają moc dokumentów wydawanych przez sąd, jeżeli posiadają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w centralnej bazie danych ksiąg wieczystych. Wspomniane wyżej dokumenty mogą stanowić wymagany załącznik do wniosku, wnoszonego do organu administracji publicznej w postaci elektronicznej. W takim przypadku koniecznym jest załączenie do wniosku dokumentu elektronicznego. W związku z powyższym proponuje się nadanie przedmiotowej jednostce redakcyjnej brzmienia, zgodnie z którym moc dokumentów wydawanych przez sąd będą posiadały nie tylko wydruki, jak obecnie, ale także dokumenty elektroniczne generowane przez system teleinformatyczny, z których te wydruki są sporządzane.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

Zaproponowano nałożenie na podmioty publiczne obowiązku realizacji zadań, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach w ramach elektronicznego zarządzania dokumentacją, będącego systemem wykonywania czynności kancelaryjnych, dokumentowania przebiegu załatwiania i rozstrzygania spraw, gromadzenia i tworzenia dokumentacji w postaci elektronicznej z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Zmiany te powiązane ze zmianami wprowadzanymi w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070) w zakresie dotyczącym możliwości finansowania zadania ministra właściwego do spraw cyfryzacji dotyczącego budowy centrów przetwarzania danych.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Najważniejsze zmiany dotyczą wprowadzenia przepisów dotyczących funkcjonowania publicznej platformy elektronicznej, zainicjowanej i rozwijanej jako „portal GOV.PL”, jak również funkcjonowania nowego zbioru narzędzi teleinformatycznych służących do elektronicznego zarządzania dokumentacją w administracji publicznej zwanego „EZD RP”.

W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne dodano przepisy, które pozwolą na umocowanie na gruncie ustawy funkcjonowania portalu GOV.PL oraz uregulowanie kluczowych kwestii związanych z funkcjonowaniem tego portalu, który docelowo stać się ma jedną internetową bramą do informacji i usług online świadczonych przez podmioty publiczne.

Proponuje się wprowadzenie przepisu pozwalającego ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji na udostępnianie użytkownikowi na portalu GOV.PL spersonalizowanych zbiorów odnośników do usług online. Powyższe ma na celu ułatwienie obywatelom dostępu do publicznych usług online na portalu GOV.PL poprzez automatyczne generowanie zestawień tematycznych usług online - na przykład usług online dla: rodziców, przedsiębiorców, kierowców, itd. - oraz udostępniania takich zestawień użytkownikowi, o ile jest on osobą, która jest dedykowanym odbiorcą takich usług. Takie działanie wymaga uprzedniego ustalenia, czy użytkownik faktycznie jest dedykowanym odbiorcą określonej kategorii usług. Ustalenie

takie może być dokonane na podstawie danych opisujących użytkownika pobranych z rejestrów publicznych lub systemów teleinformatycznych podmiotów publicznych. W związku z powyższym proponuje się, aby usługa polegająca na udostępnianiu takich zestawień tematycznych usług online świadczona była za zgodą użytkownika na przetwarzanie danych go opisujących. Zgoda taka, zgodnie z przyjętymi założeniami, mogłaby być wyrażona przez użytkownika, który został uprzednio uwierzytelniony w systemie GOV.PL zgodnie z art. 20a zmienianej ustawy.

Proponuje się ponadto stworzenie podstawy prawnej dla udostępniania w ramach portalu GOV.PL zbiorczych usług online, które pozwolą na realizację łącznie lub kolejno kilku działań dokonywanych w kontaktach z administracją publiczną. Powyższe ma pozwolić na ułatwienie obywatelom załatwiania spraw, w przypadku których osiągnięcie oczekiwanego celu wymaga dokonania kilku czynności, powiązanych ze sobą przedmiotowo lub poprzez logiczne następstwo, normalnie realizowanych w ramach odrębnych usług online. Celem udostępnienia takich zbiorczych usług online może być w szczególności zapewnienie obywatelom możliwości szybszego osiągnięcia zamierzonych celów, których realizacja bez takiej zbiorczej usługi online wymagałyby na przykład wielokrotnego zalogowania się do różnych publicznych systemów teleinformatycznych. Usługi takie mogą mieć także formę interaktywną, która pozwoli na przeprowadzenie użytkownika przez szereg czynności, niekiedy uwarunkowanych przez jego indywidualną sytuację prawną, w sposób zapewniający skuteczne załatwienie sprawy.

Portal GOV.PL stanowić ma docelowo miejsce w którym obywatele będą mieli zapewniony dostęp do pełnego zbioru informacji i usług online świadczonych przez administrację publiczną. Wspomniane wyżej usługi online będą świadczone bezpośrednio w ramach portalu GOV.PL lub będą dostępne poprzez odnośnik pozwalający użytkownikowi na przejście z portalu GOV.PL do dziedzinowego systemu teleinformatycznego w ramach którego taka usługa online jest świadczona. Udzielenie dostępu do publicznego systemu teleinformatycznego następuje po uprzednim uwierzytelnieniu użytkownika, zgodnie z art. 20a zmienianej ustawy. W związku z powyższym, w drugim wariantcie udostępnienia usługi online, w którym użytkownik korzysta w pierwszej kolejności z systemu teleinformatycznego przy użyciu którego zapewniane jest funkcjonowanie portalu GOV.PL, a potem przy użyciu odnośnika przechodzi do dziedzinowego systemu teleinformatycznego w ramach którego taka usługa online jest świadczona, może występować sytuacja, że użytkownik chcąc skorzystać z usługi online musiałby podlegać dwukrotnemu uwierzytelnieniu. Celem zapewnienia

warunków prawnych pozwalających na uproszczenie takiej procedury proponuje się dodanie przepisu (art. 19aa ust. 5), zgodnie z którym podmiot publiczny udostępniający usługę online w ramach własnego systemu teleinformatycznego, do której dostęp zapewniony będzie na portalu GOV.PL, nie będzie musiał w własnym systemie teleinformatycznym dokonywać ponownego uwierzytelnienia użytkownika tej usługi, jeżeli łącznie spełnione zostaną następujące warunki:

Proponuje się także dodanie nowego rozdziału "Elektroniczne zarządzanie dokumentacją" wprowadzającego podstawy prawne dla funkcjonowania oprogramowania służące do elektronicznego zarządzania dokumentacją, umożliwiającego wykonywanie czynności kancelaryjnych, dokumentowanie przebiegu załatwiania i rozstrzygania spraw, gromadzenie i tworzenie dokumentacji w postaci elektronicznej, a także archiwizowanie przetwarzanej dokumentacji, zwanego „EZD RP”, spełniającego wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach. Minister właściwy do spraw informatyzacji zobowiązany zostanie do opracowania, nieodpłatnego udostępniania oraz do zapewnienia podmiotom publicznym wsparcia w procesach wdrażania i eksploatacji EZD RP.

- 1) użytkownik uzyskał dostęp do usługi online korzystając z odnośnika do tej usługi udostępnionego na portalu GOV.PL,
- 2) użytkownik został uprzednio uwierzytelniony na portalu GOV.PL w sposób spełniający wymagania określone dla usługi online,
- 3) do systemu teleinformatycznego, w którym udostępniona jest usługa online, przekazane zostanie potwierdzenie pozytywnego przeprowadzenia uwierzytelnienia, zawierające dane użytkownika tej usługi online zawarte w środku identyfikacji elektronicznej, przy użyciu którego dokonano uwierzytelnienia, o którym mowa w pkt 2. Powyższe ma na celu pozwolić usługodawcy na ustalenie tożsamości użytkownika w sposób spełniający wymagania określone dla danej usługi online - w szczególności z wykorzystaniem środka identyfikacji elektronicznej spełniającego minimalny poziom bezpieczeństwa jaki został dla tej usługi ustalony - bez konieczności zmuszania użytkownika do ponownego poddania się procedurze uwierzytelnienia, w przypadku gdy uwierzytelnienie takie zostało uprzednio przeprowadzone na portalu GOV.PL.

Proponuje się także dodanie rozdziału "Elektroniczne zarządzanie dokumentacją" w ramach którego wprowadzone zostaną podstawy prawne dla funkcjonowania oprogramowania

służącego do elektronicznego zarządzania dokumentacją, umożliwiającego wykonywanie czynności kancelaryjnych, dokumentowanie przebiegu załatwiania i rozstrzygania spraw, gromadzenie i tworzenie dokumentacji w postaci elektronicznej, a także archiwizowanie przetwarzanej dokumentacji, zwanego „EZD RP”. EZD RP będzie spełniał wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach. Minister właściwy do spraw informatyzacji zobowiązany zostanie do opracowania, nieodpłatnego udostępniania oraz do zapewnienia podmiotom publicznym wsparcia w procesach wdrażania i eksploatacji EZD RP.

Celem nowelizacji jest również umożliwienie ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji budowy i finansowania centrum przetwarzania danych. U podłoża zmian leży konieczność zwiększenia wydajności i efektywności infrastruktury technicznej stanowiącej podstawę rozwoju e-usług. Celem nadrzędnym jest zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa przetwarzania danych i ciągłości działania, szczególnie w obszarze systemów o krytycznym znaczeniu oraz rejestrów państwowych stanowiących bazę do świadczenia e-usług, co jest niezbędne dla stabilnego funkcjonowania społeczeństwa zarówno w życiu codziennym oraz w sytuacjach kryzysowych dla obywateli i Państwa. Inicjatywa budowy i utrzymania centrów przetwarzania danych koncentruje się na kwestii optymalizacji zarządzania bezpieczeństwem i infrastrukturą krytyczną ośrodków przetwarzania danych, zapewnienia infrastruktury energetycznej i terenu oraz zapewnienia ciągłości działania infrastruktury sieciowej a także bezpieczeństwie przetwarzania danych. Minister właściwy do spraw informatyzacji zadania związane z szeroko pojętą informatyzacją może i powinien realizować przy wykorzystaniu podmiotów podległych lub nadzorowanych, które powołane zostały właśnie do realizacji takich zadań i w których zgromadzony został odpowiedni potencjał wyspecjalizowanej kadry jak i wiedza w przedmiotowych obszarach. Zadania związane z budową centrów przetwarzania danych będą finansowane z Funduszu Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców z uwagi na fakt, że rozwój m.in. centralnej ewidencji pojazdów i centralnej ewidencji kierowców to szereg dedykowanych do tych systemów e-usług.

Proponuje się także wprowadzenie przepisów o charakterze porządkującym.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim.

Zmiana ustawy z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim ma na celu umożliwienie wykorzystania usług online w zakresie złożenia wniosku o nadanie obywatelstwa polskiego. Dotychczasowe brzmienie przepisu nakłada na wnioskodawcę wymóg osobistego stawiennictwa w celu złożenia wniosku lub wysłanie wniosku korespondencyjnie wraz z urzędowym potwierdzeniem podpisu (przez notariusza), a więc uniemożliwiają wykorzystanie usług cyfrowych.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych.

W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych proponuje się wprowadzenie zmian prawnych, których głównym celem jest podniesienie skuteczności oraz bezpieczeństwa procesów ustalania tożsamości osób fizycznych poprzez zapewnienie warunków prawnych pozwalających na uzupełnienia tych procesów o weryfikację wizerunku twarzy osoby fizycznej z wizerunkiem tej osoby przechowywanym w Rejestrze Dowodów Osobistych (RDO).

Konsultacje przeprowadzone przez KPRM ze dostawcami usług świadczonych w sektorze prywatnym prowadzą do konkluzji, że zapewnienie dostępu do danej biometrycznej, jaką stanowi wizerunek osoby fizycznej przechowywany w RDO, wpłynie pozytywnie na uszczelnienie procedur ustalania tożsamości osób fizycznych, co w rezultacie przełoży się na znaczne ograniczenie liczby wyłudzeń, które mają miejsce szczególnie w sektorze finansowym. Zgodnie z ustaleniami KPRM, proceder tzw. „kradzieży tożsamości” realizowany jest głównie z wykorzystaniem imitacji dowodów osobistych. W takich przypadkach, sfalszowany dokument zawiera zdjęcie sprawcy oraz dane ofiary pod którą podszywa się sprawca. Wobec powyższego sama weryfikacja danych zawartych w okazywanym dowodzie osobistym, a w niektórych przypadkach także zabezpieczeń fizycznych takiego dokumentu, może prowadzić usługodawcę do fałszywego przekonania o prawdziwości okazywanego dokumentu. Zapewnienie usługodawcom możliwości weryfikacji, oprócz danych jakie zawiera dowód osobisty, także zdjęcia jakie zawiera autentyczny dokument, znacząco wpłynie na ukrócenie wyżej opisanego procederu.

W projekcie proponuje się przyjęcie dwustopniowego modelu dostępu usługodawcy do wizerunku twarzy. Zgodnie z przyjętymi założeniami, w pierwszym kroku usługodawca będzie musiał uzyskać pozytywny wynik weryfikacji danych zawartych w weryfikowanym dowodzie osobistym. Weryfikacja ta będzie odbywała się przy użyciu usługi sieciowej, udostępnianej przez Ministra Cyfryzacji, która funkcjonuje już obecnie na podstawie aktualnych przepisów zmienianej ustawy. Usługodawca ubiegający się o dostęp do wizerunku twarzy będzie musiał uprzednio uzyskać pozytywną decyzję Ministra Cyfryzacji warunkującą uzyskanie dostępu do danych zgromadzonych w RDO, w trybie weryfikacji danych, za pośrednictwem ww. usługi sieciowej. Dopiero po potwierdzeniu istnienia dowodu osobistego w wyżej opisany sposób, usługodawca będzie miał zapewnioną możliwość weryfikacji fotografii posiadacza dowodu osobistego, przechowywanej w Rejestrze Dowodów Osobistych, przy użyciu usługi sieciowej udostępnionej przez Ministra Cyfryzacji, w trybie pełnej teletransmisji.

Katalog podmiotów, którym zapewniony zostanie dostęp do wizerunku twarzy, określono poprzez pryzmat wykonywanych przez te podmioty zadań i czynności, w których niezbędna jest skuteczna weryfikacja tożsamości klienta. Jednocześnie, niezależnie od zakresu wykonywanych zadań, podmiot ubiegający się o dostęp do wizerunku twarzy będzie musiał wykazać interes faktyczny w uzyskaniu takiego dostępu. Tym samym posiadanie przez usługodawcę wyłącznie dostępu do danych zgromadzonych w RDO w trybie weryfikacji nie będzie stanowiło automatycznej przepustki do dostępu do wizerunku posiadacza dowodu osobistego.

W ramach zmian w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, w art. 68 tej ustawy, proponuje się dodanie ust. 1b dotyczącego udostępniania, w przypadku negatywnej weryfikacji dowodu osobistego, raportu niezgodności danych. Raport niezgodności danych ma zapewnić sprawną obsługę klienta przez podmiot komercyjny np. bank oraz ją przyspieszyć, a także ograniczyć konieczność wizyty klienta banku w urzędzie celem weryfikacji zapisu danych osoby w dowodzie osobistym. Obecnie, jak również sygnalizuje Związek Banków Polskich, proces weryfikacji pomimo posługiwania się przez klienta ważnym dokumentem sprawia trudności i odbija się negatywnie na kliencie, w szczególności w przypadku występowania w danych osoby znaków diakrytycznych. Brak informacji, że negatywna weryfikacja spowodowana jest wadliwym wskazaniem określonej kategorii danych często powoduje odesłanie klienta do urzędu celem wyjaśnienia sprawy i weryfikacji zapisów danych osoby. Niejednokrotnie są to również zwykłe omyłki i literówki podczas wpisywania danych, które również powodują odesłanie klienta do urzędu. Problem ten obserwowany jest również z poziomu KPRM, które w odpowiedzi na indywidualne zapytania osób fizycznych kierowane bezpośrednio do KPRM weryfikuje sposób wprowadzenia zapytania przez podmioty weryfikujące. Sytuacje te dotyczą często istotnych z punktu widzenia np. prowadzonej działalności gospodarczej operacji finansowych, gdzie istotny jest czas obsługi.

Rozszerzenie raportu weryfikacji o wskazanie, która z danych jest niezgodna mieści się w realizacji celu w jakim każdorazowo podmiot wnioskuje o weryfikację, jak i mieści się w ramach celu, któremu służy ten tryb udostępniania. Tryb weryfikacji (ograniczonej teletransmisji) przede wszystkim polega na ustaleniu, czy dowód osobistych o wskazanym zakresie danych istnieje, czy też nie. Nie ma jednak przeszkód, aby podmiot weryfikujący, który co należy podkreślić, na mocy decyzji wydanej przez Ministra Cyfryzacji, jest do tego uprawniony uzyskać również informację, która dana jest niezgodna. Nadal nie jest to bowiem udostępnienie tej danej, a jedynie wskazanie, która z nich jest nieprawidłowa. Nadal podmiot taki po uzyskaniu takiego raportu niezgodności powinien podchodzić ostrożnie co do legalności tak zweryfikowanego

dokumentu. Celem nowelizacji jest wsparcie przede wszystkim podmiotów sektora prywatnego, w prowadzonych przez nie działalnościach, aby podmioty te mogły wywiązywać się z ustawowo nałożonych na nie obowiązków, w tym weryfikować dane swoich klientów. Uzyskanie takiego raportu umożliwia im dodatkowo możliwość zweryfikowania po swojej stronie, czy aby wszystkie dane zostały wpisane poprawnie i czy nie należy ponownie ich uzupełnić i zweryfikować, bez narażania klienta na niepotrzebne nieprzyjemności.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności.

W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności proponuje się zmianę brzmienia art. 28 ust. 1 pkt 1 oraz art. 36 ust. 3 pkt 1. Celem przedmiotowych zmian jest zapewnienie możliwości potwierdzania tożsamości obywatela na podstawie dokumentu przechowywanego na urządzeniu mobilnym, zwanego „mObywatel”. mObywatel stanowi dokument elektroniczny, o którym mowa w art. 19e ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Mając na uwadze możliwość stosowania różnych metod weryfikacji „mObywatela” – o czym Minister Cyfryzacji informuje na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej, w dziale „Publiczna aplikacja mobilna” – proponuje się zastrzeżenie, że organ ma prawo żądania okazania lub przekazania „mTożsamości” w celu umożliwienia mu potwierdzenia integralności, pochodzenia i ważności tego dokumentu elektronicznego.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego.

Zmiany mają charakter porządkujący i dostosowujący związany z funkcjonowaniem doręczeń elektronicznych.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w art. 106 w ust. 1aa wprowadzono możliwość dla cudzoziemca składającego wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, aby dołączany do tego wniosku wypełniony przez podmiot powierzający mu wykonywanie pracy załącznik był sporządzony w na piśmie w postaci elektronicznej i przekazany na adres do doręczeń elektronicznych organu.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.

W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego określono zakres danych (w szczególności osobowych) zawartych w oświadczeniach niezbędnych do zapewnień składanych elektronicznie przez osoby zamierzające zawrzeć małżeństwo. Oświadczenie złożone w ten sposób zastępuje protokół.

Zmiany w tej ustawie opisano powyżej w pkt dot. KRO.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej.

Pandemia COVID-19 zintensyfikowała rozwój cyfryzacji w różnych dziedzinach życia, w tym w administracji publicznej, działalności gospodarczej, a także w kontaktach osobistych. W szczególności dotyczy to przepisów prawa wymagających, w odniesieniu do określonych czynności prawnych realizowanych z użyciem dokumentów w postaci elektronicznej, zastosowania kwalifikowanego podpisu elektronicznego. Jednocześnie, w przypadku dokumentów wystawianych przez osoby prawne, w celu potwierdzenia źródła pochodzenia, zachodzi niekiedy potrzeba opatrzenia takiego dokumentu kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną. Rośnie zatem zapotrzebowanie na kwalifikowane usługi zaufania.

W okresie przed pandemią zdecydowana większość operacji wydawania certyfikatów kwalifikowanych realizowana była poprzez fizyczną obecność wnioskodawcy w punkcie rejestracyjnym dostawcy kwalifikowanych usług zaufania. W okresie pandemii takie rozwiązanie podlega ograniczeniom, tak z uwagi na wymogi przepisów sanitarnych, jak i obawę wnioskodawców o swoje zdrowie. Dodatkowym ograniczeniem jest stosunkowo niewielka ilość punktów rejestracyjnych, co wydłuża czas potrzebny na uzyskanie kwalifikowanego certyfikatu.

Istotą wydania kwalifikowanego certyfikatu jest jednoznaczne powiązanie danych służących do składania i weryfikacji kwalifikowanego podpisu elektronicznego z osobą fizyczną, a w przypadku wydawania kwalifikowanej pieczęci elektronicznej z osobą prawną. W przypadku osób prawnych zachodzi potrzeba jednoznacznego ustalenia tożsamości jej reprezentanta.

Rozwiązaniem opisanych powyżej ograniczeń jest dopuszczenie zdalnej weryfikacji tożsamości osób fizycznych. W szczególnym przypadku metodą zdalnej weryfikacji tożsamości jest metoda, w której wykorzystuje się transmisję audiowizualną pomiędzy osobą wnioskującą o wydanie certyfikatu i punktem rejestracji dostawcy kwalifikowanych usług zaufania, uzupełniona dodatkowymi działaniami po stronie dostawcy kwalifikowanych usług zaufania, które wzmacniają poziom zaufania, co do prawidłowej weryfikacji tożsamości.

Tego rodzaju weryfikacja tożsamości nie jest wymieniona wprost w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (rozporządzenie eIDAS). Przepis art. 24 ust. 1 lit. d wspomnianego powyżej rozporządzenia, dopuszcza stosowanie weryfikacji tożsamości osób, za pomocą odpowiednich środków i zgodnie z prawem krajowym, przy użyciu innych metod identyfikacji uznanych na szczeblu krajowym, które zapewniają pewność równoważną, pod względem wiarygodności, fizycznej obecności.

Projektowana zmiana ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej ma na celu umożliwienie dostawcom kwalifikowanych usług zaufania nowej formy świadczenia usług. Nadmienić należy, że niektórzy dostawcy kwalifikowanych usług zaufania, mający swoje siedziby w innych państwach członkowskich UE, świadczą już swoje usługi w ten sposób. Brak stosownych przepisów w prawie polskim powoduje nierównowagę konkurencyjną pomiędzy podmiotami zagranicznymi i podmiotami polskimi.

Istotą metody wprowadzanej projektowanymi przepisami jest porównanie wizerunku twarzy osoby ubiegającej się o wydanie kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego lub, w imieniu osoby prawnej, o wydanie kwalifikowanego certyfikatu pieczęci elektronicznej z wizerunkiem twarzy pozyskanej z dokumentu tożsamości z warstwą elektroniczną.

Projektowane przepisy wymagają również sprawdzenia autentyczności danych zawartych w dokumencie tożsamości, którym posługuje się wnioskodawca. Sprawdzenie to będzie odbywało się poprzez walidację podpisu elektronicznego lub pieczęci elektronicznej zabezpieczających integralność danych w warstwie elektronicznej.

Z przebiegu procesu weryfikacji tożsamości będzie musiała być sporządzona dokumentacja, w tym nagranie audiowizualne. Dokumentacja taka będzie musiała być przechowywana przez dostawcę kwalifikowanych usług zaufania przez okres analogiczny jak dokumentacja w postaci papierowej, to jest przez okres 20 lat.

Metoda zaprojektowana przez dostawcę kwalifikowanych usług zaufania zgodnie z wymaganiami projektowanych przepisów będzie musiała zostać oceniona i potwierdzona przez jednostkę oceniającą zgodność, o której mowa w art. 3 pkt 18 rozporządzenia eIDAS.

W celu zapewnienia warunków, które pozwolą na ustalenie tożsamości osoby fizycznej z pewnością równoważną, pod względem wiarygodności, z fizyczną obecnością tej osoby minister właściwy do spraw informatyzacji wyda rozporządzenie, które określi te warunki.

Ponadto, celem zmian w ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej jest usprawnienie procesu organizacyjnego realizacji kontroli w ramach nadzoru ministra właściwego do spraw informatyzacji nad krajowym schematem identyfikacji elektronicznej. Obecne brzmienie ustawy wraz odwołaniem w art. 39l do rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, wyklucza udział w czynnościach kontrolnych specjalistów z jednostek podległych i nadzorowanych, jak również nakłada formalny obowiązek posiadania legitymacji upoważniającej do przeprowadzenia takiej kontroli. W efekcie utrudnia to realizację obowiązków kontrolnych.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.

Wejście w życie ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, zwanej dalej „UoDE” oraz proces wdrażania rozwiązań ustawowych i konkretne zauważone w tym procesie problemy spowodowały konieczność wprowadzenia szeregu ustawowych zmian. Projektowane zmiany są niezbędne dla lepszej realizacji ustawy dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych. Mają one na celu m.in. wyeliminowanie zauważonych problemów związanych ze stosowaniem przepisów RODO, pełnym dostosowaniem rozwiązań do regulacji rozporządzenia eIDAS, określenie wyraźniejszego kryterium kwalifikowania wybranych podmiotów jako publicznych, których dotyczą przepisy, ujawnienie danych koniecznych do sprawniejszego obsługiwanie wniosków przedstawicieli prawniczych zawodów zaufania publicznego oraz zarządcy sukcesyjnego, jak również uporządkowanie rozwiązań dotyczących oznaczania dostawców usług i przepisów dotyczących wymiany danych z rejestrem KRS w zakresie adresów operatora wyznaczonego (OW) i dostawców kwalifikowanych.

Zmiana w art. 2 w pkt 6 – Syndyk w postępowaniu upadłościowym wykonuje funkcje związane z likwidacją majątku upadłego jako funkcjonariusz publiczny, działając na podstawie postanowienia sądu lub sędziego-komisarza. Art. 115 § 13 kk wymienia syndyka w spisie funkcjonariuszy publicznych. Swoje czynności podejmuje więc z pozycji osoby pełniącej funkcje publicznoprawne i z pozycji rzecznika interesu publicznego.

W art. 97 UoDE, zmieniającym art. 176 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe, jest mowa o nałożeniu na ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązku przyjmowania zawiadomień o upadłości, zaś na operatora wyznaczonego i kwalifikowanych dostawców usług zaufania obowiązku zapewnienia, by korespondencję

kierowaną do upadłego otrzymywał także syndyk. Udostępnienie korespondencji kierowanej do upadłego stronie trzeciej wykonującej wyrok sądu nie wzbudzi obiekcji związanych np. z tajemnicą korespondencji, jeśli syndyk jako jej odbiorca jest oznaczony jako podmiot publiczny. Przy obecnym brzmieniu przepisu mogłyby pojawiać się głosy sprzeciwu, które za uzasadnienie podadzą interpretację opartą na art. 2 pkt 5 UoDE, zgodnie z którą syndyk jako niewymieniony w punkcie 6 art. 2 powinien być automatycznie objęty zasadami usługi doręczenia elektronicznego stosowanymi wobec podmiotów niepublicznych. Może to prowadzić do sytuacji, w której zgodnie z art. 176 pkt 2 Prawa upadłościowego papierowe przesyłki pocztowe kierowane do upadłego będą doręczane do syndyka, a elektroniczne przesyłki nie będą doręczane, zwłaszcza że UoDE nie reguluje wielu zagadnień doręczeń pomiędzy podmiotami niepublicznymi.

Zmiana w art. 6 w ust. 1 pkt 1 – Proponuje się usunięcie wyrazu „oryginału”. Przesyłka tradycyjna byłaby stosowana wtedy, gdy „podmiot wnosi o doręczenie dokumentu sporządzonego pierwotnie w postaci papierowej”, jednakże nie jest to oryginał. Obecnie przepis stanowi, że „podmiot wnosi o doręczenie oryginału dokumentu”. Zaproponowana zmiana umożliwi doręczanie dokumentów, wobec których nie jest możliwe dołączenie oryginału w sytuacji, kiedy oryginał w postaci papierowej pozostaje u wystawcy, np. przy aktach notarialnych gdzie zainteresowany nie otrzymuje oryginału ale wypis bądź kopię potwierdzoną notarialnie.

Dodanie art. 11a – Projektowany przepis umożliwi ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji utworzenie technicznego adresu do doręczeń elektronicznych (ADE). Będzie on służył ministrowi jedynie do jednokierunkowego wysyłania wiadomości związanych z wpisem ADE do bazy adresów elektronicznych podmiotów wnioskujących o adres do doręczeń elektronicznych. Posiadanie takiego adresu będzie niezależne od adresu do doręczeń elektronicznych ministra właściwego do spraw informatyzacji, czy KPRM, który będzie adresem do obsługi korespondencji wpływającej do Prezesa Rady Ministrów czy Ministra Cyfryzacji. Zapewni to przejrzystość i rozdzieli zadania związane z funkcjonowaniem urzędu od zadań związanych z informowaniem zainteresowanych podmiotów o wpisaniu ich adresów do BAE.

Zmiana w art. 14 ust. 1 w pkt 8, w art. 15 w ust. 6 oraz art. 16 w ust. 1 – Wymieniony w art. 14 ust. 1 pkt 8, w art. 15 ust. 6 oraz w art. 16 ust. 1 w dodanej lit. g adres e-mail wnioskodawcy, któremu został przydzielony adres do doręczeń elektronicznych, jest także podstawowym kanałem kontaktu pomiędzy dostawcą publicznej usługi RDE, a danym

podmiotem. Dostawca usługi RDE musi uzyskać dowód akceptacji warunków usługi zaufania przez każdego klienta usługi RDE zanim rozpocznie świadczenie mu usługi (art. 384 § 4 kc). W przypadkach okresowych zmian w warunkach usługi także musi (podobnie jak dostawca kwalifikowany działający zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt d rozporządzenia eIDAS) wywiązać się z obowiązku poinformowania klienta o nowych warunkach zanim zaczną obowiązywać. Składnikiem nieoddzielnym od usługi RDE są także powiadomienia o korespondencji oczekującej na odebranie. W przypadku osób wykonujących prawniczy zawód zaufania, wnioskodawca został zobowiązany do podania numeru wpisu na listę prowadzoną dla danej specjalności. Ponieważ ustawa przewiduje tworzenie adresów do doręczeń elektronicznych tylko dla osób wykonujących zawód, warunek ten musi być sprawdzony podczas weryfikacji wniosku. Podanie w/w numeru wpisu lub licencji usprawni procedurę i zmniejszy ryzyko związane z pomyłkami przy obsłudze osób o tym samym imieniu i nazwisku wykonujących dany zawód.

Dodanie ust. 6a w art. 15 – Poprawka ma na celu jednoznaczne określenie, że założenie skrzynki doręczeń, o której mowa w art. 16 ust. 2 ustawy, następuje w wyniku komunikacji pomiędzy ministrem właściwym do spraw informatyzacji a operatorem wyznaczonym w chwili tworzenia adresu do doręczeń elektronicznych.

Zmiana w art. 19 w ust. 5 poprzez dodanie zdania drugiego – Zgodnie z art. 15 ust. 7 pkt 1, wpisanie adresu do doręczeń elektronicznych do bazy adresów elektronicznych następuje po aktywacji tego adresu. Ponieważ aktywacja adresu do doręczeń elektronicznych może być wykonana tylko przez osobę uprawnioną przez podmiot, może dojść do sytuacji, w której adres do doręczeń elektronicznych nigdy nie zostanie aktywowany. Operator wyznaczony będzie wówczas ponosił koszt utrzymania pustej skrzynki doręczeń, zaś w bazie adresów elektronicznych nie będzie możliwe zapewnienie poprawności danych (art. 25 ust. 1 pkt 8), ponieważ art. 35 UODE nie umożliwia ministrowi usuwania adresów nieaktywowanych. Z tych względów uzasadnione jest, aby po utworzeniu adresu do doręczeń elektronicznych podmiot miał limit czasu na aktywację adresu, wpisanie go do bazy adresów elektronicznych oraz rozpoczęcie zarządzania skrzynką doręczeń. Wprowadzenie poprawki usunie sytuację, w której podmiot będzie posiadał adres nieczynny, co zamyka mu drogę do wpisania do BAE kolejnego adresu.

Zmiana w art. 24 w ust. 2 – Do wykreślenia adresu do doręczeń elektronicznych przedsiębiorcy (art. 35 ust. 4) dojdzie w przypadkach, gdy zarządca sukcesyjny nie został powołany lub gdy został powołany po dacie zgonu przedsiębiorcy. Baza adresów

elektronicznych nie posiada w tych przypadkach żadnej informacji, która mogłaby powstrzymać wykreślenie w chwili zgonu przedsiębiorcy. W takim wypadku bez wprowadzenia poprawki do art. 24 nie byłoby możliwe zapewnienie zarządcy sukcesyjnemu dostępu i możliwości zarządzania skrzynką doręczeń, do czego ma prawo na mocy art. 22 UoDE.

Zmiana w art. 26 w pkt 1 – Zgodnie z art. 26 UoDE, w BAE przechowywane są „oznaczenia dostawcy” publicznej albo kwalifikowanej usługi RDE, ale tylko dla adresów podmiotów niepublicznych. Chociaż podmioty publiczne mogą korzystać tylko z publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, to jednak oznaczenie dostawcy musi się znaleźć w bazie adresów elektronicznych z uwagi na art. 60 ust. 6 UoDE, który umożliwia dostawcom pobieranie danych adresata i danych obsługującego go dostawcy w celu doręczenia korespondencji. Oznaczenie dostawcy nie składa się tylko z jego nazwy, lecz także danych technicznych używanych do nawiązania połączenia między dostawcami (art. 58 ust. 1 pkt 3). Poprawka zapewnia więc spójność art. 26 z warunkami wykonalności innych przepisów. Należy także wskazać, że art. 39 dotyczący przekazania zasobów skrzynek doręczeń od dotychczasowego do nowego operatora wyznaczonego powoduje konieczność umieszczenia w BAE danych obu tych dostawców i dokonanie zmiany oznaczenia dostawcy w każdym adresie do doręczeń elektronicznych, którego zasoby udało się przekazać nowemu operatorowi wyznaczonemu.

Zmiana art. 29 – Minister właściwy do spraw informatyzacji tworzy adresy zarówno dla operatora wyznaczonego jak i dostawców kwalifikowanych (art. 59 UoDE), adres zaś jest w BAE już w chwili utworzenia przypisywany do dostawcy (art. 58 ust. 1 pkt 3). Nie jest zatem konieczne podawanie adresu do doręczeń elektronicznych razem z oznaczeniem jego dostawcy kwalifikowanego przy operacjach późniejszych. Podawanie go będzie stanowić niepotrzebne obciążenie dla wnioskodawców, ministra właściwego do spraw gospodarki oraz dla systemu teleinformatycznego KRS oraz zwiększy ryzyko odrzucenia danych podmiotu, który chce dokonać wpisu do bazy adresów elektronicznych. Ponieważ ustawa przewiduje tworzenie dodatkowych adresów do doręczeń elektronicznych tylko dla osób wykonujących prawniczy zawód zaufania, warunek ten musi być sprawdzony podczas weryfikacji wniosku. Wnioskodawca został zobowiązany do podania numeru wpisu na listę prowadzoną dla danej specjalności. Podanie w/w numeru wpisu lub licencji usprawni procedurę i zmniejszy ryzyko związane z pomyłkami przy obsłudze osób o tym samym imieniu i nazwisku wykonujących dany zawód.

Zmiana w art. 35 w ust. 5 oraz dodanie ust. 8 – Art. 27 ust. 2 wprowadza konieczność przekazywania z rejestru PESEL do BAE informacji o zgonie osób fizycznych, zaś art. 35 ust. 4 przewiduje w tym przypadku wykreślenie z urzędu adresu z bazy adresów elektronicznych. Ustęp 5 czyni wyjątek, który nawet po zgonie przedsiębiorcy umożliwi zarządcy sukcesyjnemu zarządzanie skrzynką doręczeń (art. 22 UoDE), co jest możliwe tylko dla adresu niewykreślonego z BAE. Aby było możliwe powstrzymanie wykreślenia adresu w przypadku zgonu przedsiębiorcy, minister właściwy do spraw informatyzacji musi uprzednio otrzymać z CEIDG i utwalić informację o fakcie ustanowienia zarządcy sukcesyjnego. W przypadku niewprowadzenia proponowanego zastrzeżenia nie byłoby możliwe działanie zgodnie z przepisem w ust. 5, ponieważ przedsiębiorca dla którego powołano zarządcę sukcesyjnego byłby w BAE nieodróżnialny od przedsiębiorcy, który tego zarządcy nie powołał.

Art. 32 ust. 3 i 4 przyznają prawo do posiadania dodatkowych adresów do doręczeń elektronicznych podmiotom o strukturze organizacyjnej uzasadniającej utworzenie więcej niż jednego adresu, przy czym podmiot musi wskazać adres główny.

Obecny kształt przepisów uniemożliwia jednak operację odwrotną, tj. wykreślenie dodatkowych adresów, jeśli struktura organizacyjna podmiotu uległa zmianie. Aby doszło do wykreślenia, podmiot publiczny – zgodnie z art. 35 ust. 4 – musiałby zostać zniesiony lub zlikwidowany w całości. Jeśli likwidacja w całości nie nastąpi, podmiot obowiązany jest wykorzystywać wszystkie adresy, nawet jeśli nie są mu one już potrzebne. Jest to niepotrzebne utrudnienie funkcjonowania podmiotów, które zdecydowały się na ubieganie się o więcej niż jeden adres.

Zmiana w art. 38 – Przydzielenie osobie fizycznej uprawnień związanych z zarządzaniem skrzynkami doręczeń wymaga - po uwierzytelnieniu - nadania jej określonego poziomu uprawnień, tj. przeprowadzenia autoryzacji.

Operator wyznaczony wykorzystuje dane uwierzytelnienia i powiązania osoby z adresem do określenia, czy osoba fizyczna ma pełne czy ograniczone prawo dostępu do zasobów informacyjnych umieszczonych w systemie operatora wyznaczonego, w szczególności do zarządzania skrzynką doręczeń, o którym mowa w art. 19 UoDE

Celem zmiany jest doprecyzowanie kwestii kluczowej dla bezpieczeństwa rozwiązania: kontroli dostępu. Obejmuje ona trzy etapy: przekazanie danych identyfikacyjnych, uwierzytelnienie i autoryzacja. W pierwszym etapie użytkownik wprowadza swój login (identyfikator użytkownika), hasło i inne czynniki uwierzytelniające, w wyniku drugiego

następuje przekazanie do operatora wyznaczonego danych o uwierzytelnieniu (art. 58 ust 2 pkt 3), zaś na końcu operator wyznaczony przydziela użytkownikowi poziom uprawnień w systemie przechowującym skrzynki doręczeń (art. 38 ust 7 UoDE).

Zmiana art. 41, art. 42 oraz dodanie art. 41a oraz zmiana w art. 57 KPA – W obecnym brzmieniu art. 41 ust. 1 dowód otrzymania wystawiany jest już z chwilą wpłynięcia korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych podmiotu publicznego, tj. przed przekazaniem go na skrzynkę doręczeń. Nie gwarantuje to podmiotowi publicznemu, że będzie dysponował dokumentem, który wpłynął na adres, ponieważ przekazanie dokumentu na skrzynkę doręczeń adresata może się nie powieść. W takim przypadku nadawca już od chwili wystawienia dowodu otrzymania mógłby oczekiwać od podmiotu publicznego działań w terminach w aktach prawnych właściwych do sprawy, z którą zwraca się do podmiotu publicznego, a podmiot publiczny nie mógłby odnieść się do korespondencji, ponieważ jej nie odebrał i nie zarejestrował.

Rozporządzenie eIDAS (art. 44 ust. 1 pkt c) zakazuje dostawcy przekazywania danych przesyłanych usługą RDE adresatowi bez jego identyfikacji, za którą także odpowiada dostawca. Wpłynięcie korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych adresata odbywa się jednak bez udziału adresata i jego identyfikacji. Następuje ona w chwili przekazania danych. Ustawa o doręczeniach elektronicznych powinna zostać dostosowana do zapisów rozporządzenia eIDAS, aby były stosowane jednakowe kryteria uznawania korespondencji za doręczoną w całej UE, oparte na zdarzeniach wymienionych w normach ETSI. Rozwieje to potencjalne wątpliwości i udaremni próby podważenia ważności doręczeń do podmiotów publicznych. Poprawka ułatwi też transgraniczną wymianę korespondencji z dostawcami usługi działającymi poza krajowym systemem e-doręczeń.

Zmiana art. 58 – Operator wyznaczony wykorzystuje dane podmiotów (w tym dane osobowe) w celu świadczenia usługi RDE, co ma swoje umocowanie w ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania i identyfikacji elektronicznej. Obecnie w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych brakuje przepisu jednoznacznie pozwalającego operatorowi wyznaczonemu przetwarzać dane pozyskane z systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz ministra właściwego do spraw gospodarki.

Zgodnie z UoDE, minister właściwy do spraw informatyzacji rozpatruje wnioski dotyczące utworzenia adresu do doręczeń elektronicznych, operator wyznaczony tworzy dla

każdego z adresów skrzynkę doręczeń, uzasadnione jest jednak jasne przypisanie odpowiedzialności za administrowanie nimi (w rozumieniu RODO, motyw 41) w systemie dostawcy usługi zaufania.

Obaj ministrowie wykorzystują dane do celu umożliwienia użytkownikowi dostępu do zasobów skrzynek. Dostęp ten obejmuje prezentowanie danych koniecznych do wybrania przez użytkownika właściwej skrzynki doręczeń a także prezentowanie upoważnień wydawanych sobie przez użytkowników (art. 19 ust. 6 UoDE). Ten sposób przetwarzania danych osobowych także spełnia kryteria administrowania. Przyjęcie poprawki wprowadzi do tekstu ustawy wyraźną podstawę prawną umożliwiającą przetwarzanie danych oraz rozgraniczy odpowiedzialność obu ministrów i operatora wyznaczonego.

Zmiana art. 60 – Zgodnie z art. 26 UoDE, w BAE przechowywane są „oznaczenia dostawcy” publicznej albo kwalifikowanej usługi RDE tylko dla adresów podmiotów niepublicznych. Choć podmioty publiczne mogą korzystać tylko z publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, oznaczenie dostawcy musi się znaleźć w bazie adresów elektronicznych z uwagi na art. 60 ust. 6 UoDE, który umożliwia dostawcom pobieranie danych adresata i obsługującego go dostawcy w celu doręczenia korespondencji. Oznaczenie dostawcy nie składa się tylko z jego nazwy, lecz także danych technicznych używanych do nawiązania połączenia między dostawcami (art. 58 ust. 1 pkt 3). Należy także wskazać, że art. 39 dotyczący przekazania zasobów skrzynek doręczeń od dotychczasowego do nowego operatora wyznaczonego powoduje konieczność umieszczenia w BAE danych obu dostawców i dokonanie zmiany oznaczenia dostawcy dla każdego adresu do doręczeń elektronicznych, którego zasoby udało się przekazać.

W obecnym brzmieniu podmiot niepubliczny ma wgląd tylko do danych wymienionych w ust. 1 pkt 1, tzn. do danych podmiotów publicznych, przedsiębiorców wpisanych do CEIDG i podmiotów niepublicznych niebędących osobą fizyczną. Uzasadnione jest umożliwienie podmiotom niepublicznym wyszukania także osób fizycznych wykonujących prawnicze zawody zaufania wymienionych w art. 9 ust. 1 pkt 1-6 UoDE, ponieważ wszystkie te osoby wykonują swój zawód na podstawie licencji lub wpisu do jawnego rejestru (np. KIRP), prowadzą także – poza radcą prokuratorii generalnej RP - działalność gospodarczą. Mają też ograniczone prawo ogłaszania swoich usług - ich dane personalne są bez wątpienia jawne.

Art. 60 ust. 1 pkt 2 lit. b pozwala na wyszukiwanie adresu do doręczeń elektronicznych na podstawie tytułu zawodowego tych osób. Jeśli ust. 2 nie zostanie rozszerzony zgodnie

z poprawką, przedstawiciele zawodów zaufania będą wyszukiwani tylko przez podmioty publiczne, podczas gdy ich działalność obejmuje usługi świadczone podmiotom niepublicznym.

Zmiana art. 83 – Minister właściwy do spraw informatyzacji tworzy adresy zarówno dla operatora wyznaczonego jak i dla dostawców kwalifikowanych (art. 59 UoDE), adres zaś jest w BAE już w chwili utworzenia przypisywany do dostawcy (art. 58 ust. 1 pkt 3). Nie jest zatem konieczne podawanie adresu do doręczeń elektronicznych razem z oznaczeniem jego dostawcy kwalifikowanego przy operacjach następujących później, ponieważ BAE już tę daną posiada. Podawanie go stanowić będzie niepotrzebne obciążenie dla wnioskodawców, ministra właściwego do spraw gospodarki oraz dla systemu teleinformatycznego KRS oraz zwiększy ryzyko odrzucenia danych podmiotu, który chce dokonać wpisu do bazy adresów elektronicznych. Przyjęcie poprawki uprościłoby komunikację między oboma rejestrami.

Pozostałe informacje

Projektowane przepisy zostały przeanalizowane pod kątem wpływu na małe i średnie przedsiębiorstwa. Regulacje zawarte w projekcie będą miały pośredni (pozytywny) wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, gdyż stworzą nowe możliwości komunikacji elektronicznej z podmiotami publicznymi. Uporządkują też dotychczasowe procedury w tym zakresie oraz mogą ograniczyć koszty i zaoszczędzić czas podczas tego typu komunikacji oraz w ramach prowadzonych z udziałem tych przedsiębiorców postępowań administracyjnych.

Projektowana ustawa nie będzie mieć wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projektowane regulacje nie stoją w sprzeczności z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Nazwa projektu Ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem e-administracji Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cieszyński – Sekretarz Stanu w KPRM Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Kaczmarczyk Mariusz Lewandowski Sekretariat.DRC@mc.gov.pl	Data sporządzenia 21 kwietnia 2022 r. Źródło: inne Nr w Wykazie Prac Legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD372
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W aktualnym systemie prawnym obowiązują nadal przepisy prawa i procedury, które nie przewidują elektronicznego postępowania organów administracji publicznej. Sprawy realizowane przez administrację publiczną wymagają niejednokrotnie osobistego stawiennictwa strony w urzędzie lub przedłożenia (przekazania) dokumentów w postaci papierowej. W przypadku wielu dokumentów uznawane są one za oryginalne jedynie w przypadkach, gdy są sporządzone lub uwierzytelnione w postaci papierowej.

Powszechnie dostrzegalna jest potrzeba takiego przekształcania administracji publicznej, aby w ramach swojej działalności uwzględniała procesy, których źródłem są nowe technologie, zgodne oczekiwaniami odbiorców świadczonych usług, czyli obywateli i przedsiębiorców.

Cele administracji publicznej wyznaczone na najbliższy czas przewidują działania zmierzające do informatyzacji procesów koncentrującej się na obywatelu, czyli zapewnienie takiego poziomu obsługi i standardu usług, do których jesteśmy przyzwyczajeni w relacjach z podmiotami komercyjnymi. Oznacza to zapewnienie szybkiej i efektywnej obsługi dostępnej również na urządzeniach mobilnych.

Takie działania administracji publicznej wymagają zapewnienia odpowiedniej infrastruktury telekomunikacyjnej, systemów teleinformatycznych i oprogramowania, oraz spójnej i konsekwentnie realizowanej wizji architektury informacyjnej państwa.

Zapewnianie organom administracji publicznej odpowiednich warunków i narzędzi informatycznych pozwoli na pełną elektroniczną realizację procesów (a nie tylko ich elementów lub poszczególnych etapów) zachodzących pomiędzy podmiotami publicznymi i obywatelami oraz przedsiębiorstwami, a także pomiędzy współpracującymi ze sobą podmiotami publicznymi, w sposób zoptymalizowany pod względem organizacyjnym oraz finansowym. Powyższe pozwoli na powstanie nowej jakości usług adekwatnych do aktualnych możliwości technologicznych oraz oczekiwań ich beneficjentów.

Niniejszy projekt ustawy stanowi pierwszy krok dla wprowadzenia wyżej opisanej idei. Dotyczy tych zmian, które są najpilniejsze do wprowadzenia, jak również zmian o charakterze dostosowującym i doprecyzującym obowiązujące przepisy związane z funkcjonowaniem e-administracji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie zmian prawnych mających na celu usprawnienie oraz rozwój funkcjonowania e-administracji. Projekt zawiera między innymi propozycje przepisów:

1) regulujących funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, pełniącego rolę publicznej platformy elektronicznej, zainicjowanej i rozwijanej jako „portal GOV.PL”, pozwalającego podmiotom publicznym

na świadczenie usług online oraz udostępnianie informacji związanych z realizowanymi przez te podmioty zadaniami,

2) regulujących funkcjonowanie nowego zbioru narzędzi teleinformatycznych służących do elektronicznego zarządzania dokumentacją, umożliwiającego wykonywanie czynności kancelaryjnych, dokumentowanie przebiegu załatwiania i rozstrzygania spraw, gromadzenie i tworzenie dokumentacji w postaci elektronicznej, a także archiwizowanie przetwarzanej dokumentacji, zwanego „EZD RP” – Minister Cyfryzacji zapewni opracowanie, funkcjonowanie oraz rozwój EZD RP oraz będzie świadczył podmiotom wsparcie w zakresie prawidłowego wdrażania i użytkowania tego zbioru narzędzi; EZD RP będzie udostępniany podmiotom nieodpłatnie,

3) stanowiących o nałożeniu na podmioty publiczne – tj. organy państwowe oraz państwowe jednostki organizacyjne, organy jednostek samorządu terytorialnego oraz samorządowe jednostki organizacyjne – obowiązku realizacji zadań, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, w ramach elektronicznego zarządzania dokumentacją, będącego systemem wykonywania czynności kancelaryjnych, dokumentowania przebiegu załatwiania i rozstrzygania spraw, gromadzenia i tworzenia dokumentacji w postaci elektronicznej z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b tej ustawy – wspomniany wyżej EZD RP, który będzie nieodpłatnie udostępniany przez Ministra Cyfryzacji, będzie pozwalał na realizację przedmiotowego obowiązku,

4) wprowadzających możliwość oraz regulujących warunki na jakich podmioty świadczące usługi w sektorze prywatnym będą mogły zweryfikować zgodność fotografii zawartej dowodzie osobistym okazywanym przez usługobiorcę z fotografią przechowywaną w Rejestrze Dowodów Osobistych, o którym mowa w ustawie z dnia 24 września 2010 r. o dowodach osobistych – głównym celem wprowadzenia tych zmian prawnych jest podniesienie skuteczności oraz bezpieczeństwa procesów ustalania tożsamości osób fizycznych poprzez zapewnienie warunków prawnych pozwalających na uzupełnienia tych procesów o weryfikację wizerunku twarzy osoby fizycznej z wizerunkiem tej osoby przechowywanym w Rejestrze Dowodów Osobistych,

5) wprowadzających możliwość stosowania przez kwalifikowanych dostawców usług zaufania nowej metody zdalnej weryfikacji tożsamości osoby fizycznej wykorzystywanej celem zweryfikowania tożsamości osoby wnioskującej o wydanie kwalifikowanego certyfikatu – zapotrzebowanie na taką metodę zostało zidentyfikowane w okresie stanu pandemii oraz związaną z tym stanem izolacją osób, a tym samym niemożności osobistego stawiennictwa w siedzibie usługodawcy; metoda ta pozwoli na wydawanie między innymi kwalifikowanych podpisów elektronicznych, które w relacjach z administracją publiczną mogą być wykorzystywane zarówno przez obywateli jak i przez organy publiczne,

6) wprowadzających podstawy prawne dla wdrożenia nowych usług administracji publicznej, realizowanych w wykorzystaniem środków elektronicznych, które pozwolą:

- a) rozwiedzionemu małżonkowi, który wskutek zawarcia małżeństwa zmienił swoje dotychczasowe nazwisko, na złożenia kierownikowi urzędu stanu cywilnego oświadczenia o powrocie do nazwiska, które osoba ta nosiła przed zawarciem małżeństwa,
- b) osobom zamierzającym zawarcie związku małżeńskiego, na złożenie kierownikowi urzędu stanu cywilnego zapewnień przez o braku okoliczności uniemożliwiających zawarcie związku małżeńskiego,
- c) cudzoziemcom, na złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy,
- d) na wniesienie wniosku o nadanie obywatelstwa polskiego,
- e) na wniesienie wniosku o wyrażenie zgody na zrzeczenie się obywatelstwa polskiego;

7) zapewniających możliwość potwierdzania, na podstawie dokumentu przechowywanego na urządzeniu mobilnym, zwanego dokumentem „mObywatel”, tożsamości obywatela w wskazanych procedurach meldunkowych, regulowanych w ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności,

8) stanowiących, że moc dokumentów wydawanych przez sąd, tj.: odpisu ksiąg wieczystych, wyciągu z ksiąg wieczystych oraz zaświadczenia o zamknięciu ksiąg wieczystych, będą posiadały nie tylko

wydruki takich dokumentów, jak to jest obecnie, ale także dokumenty elektroniczne generowane przez system teleinformatyczny, z których te wydruki są sporządzane,

9) dotyczących finansowania działań związanych z rozwojem e-administracji, dających podstawę prawną dla finansowania, w formie dotacji celowej udzielonej jednostce podległej lub nadzorowanej przez Ministra Cyfryzacji, realizacji:

- a) zadań związanych z budową i utrzymaniem centrów przetwarzania danych wraz z infrastrukturą energetyczną i teleinformatyczną, na potrzeby prowadzonych i utrzymywanych przez Ministra Cyfryzacji rejestrów, ewidencji i aplikacji,
- b) zadań związanych z:
  - nieodpłatnym udostępnianiem oprogramowania służącego do elektronicznego zarządzania dokumentacją, umożliwiającego wykonywanie czynności kancelaryjnych, dokumentowanie przebiegu załatwiania i rozstrzygania spraw, gromadzenie i tworzenie dokumentacji w postaci elektronicznej, a także archiwizowanie przetwarzanej dokumentacji, zwanego „EZD RP”, spełniającego wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach,
  - zapewniania podmiotom publicznym wsparcia wdrażania i eksploatacji EZD RP,
  - zapewniania podmiotom publicznym EZD RP w postaci usługi chmurowej.

10) o charakterze uzupełniającym i doprecyzowującym szereg obowiązujących rozwiązań prawnych związanych z funkcjonowaniem doręczeń elektronicznych regulowanych przez ustawę z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.

Niniejszą ustawą zmienia się:

- 1) ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 2) ustawę z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy,
- 3) ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece,
- 4) ustawę z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach,
- 5) ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym ,
- 6) ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,
- 7) ustawę z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim,
- 8) ustawę z dnia 24 września 2010 r. o dowodach osobistych,
- 9) ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności,
- 10) ustawę z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego,
- 11) ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
- 12) ustawę z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego,
- 13) ustawę z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej,
- 14) ustawę z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W zakresie wprowadzenia nowej metody zdalnej weryfikacji tożsamości osoby fizycznej wykorzystywanej przez kwalifikowanych dostawców usług zaufania kontekst działań w krajach członkowskich OECD/UE przedstawia się następująco.

Praktykę zdalnej weryfikacji tożsamości za zgodną z prawem krajowym uznało jak do tej pory 13 państw, w tym takie kraje jak Hiszpania, Włochy, Francja, Niemcy, które są największymi wystawcami certyfikatów podpisu elektronicznego i pieczęci w Unii Europejskiej, co do liczby wydawanych certyfikatów.

Włochy dopuszczają tzw. zdalne metody identyfikacji praktycznie bez dodatkowych szczegółowych wymagań w drodze interpretacji rozporządzenia i bez ustanowienia przepisów krajowych. W takim przypadku ocena zgodności, o której mowa w art. 24 ust.1 lit. d rozporządzenia eIDAS przebiega na zasadach takich jak w przypadku art. 24 ust.1 lit. a-c tego rozporządzenia, czyli w procesie audytu akredytowanej jednostki oceny zgodności, którego wyniki analizuje, weryfikuje i ocenia agencja

wykonywająca nadzór nad usługami zaufania. Włochy na poziomie nadzoru sprawowanego przez Agencję AGID przyjęły praktykę, która zakłada, że wideoweryfikacja stanowi fizyczną obecność w rozumieniu art. 24. ust. 1 lit. a rozporządzenia eIDAS. Nie wydano krajowych przepisów w tym zakresie ale przygotowywane są zalecenia agencji AGID w zakresie zdalnych metod identyfikacji. Usługi włoskie są częstokroć oferowane zdalnie na rynki innych państw członkowskich, co skutkuje wzrostem presji konkurencyjnej. Takie podejście do kwestii wideoweryfikacji jest sprzeczne ze stanowiskiem ENISA zawartym w dokumencie „Remote ID proofing Analysis of Methods to carry out identity proofing remotely” datowanym na luty 2021 r.

Hiszpania pierwotnie wprowadziła wideoweryfikację do zawierania umów subskrybenckich wyłącznie na czas pandemii z zastrzeżeniem konieczności osobistego stawiennictwa po ustaniu szczególnych okoliczności. Obecnie jednak wydany został szczegółowy akt wykonawczy i opracowane zostały krajowe standardy Krajowego Centrum Kryptologii, które służą certyfikacji systemów służących do zdalnej weryfikacji tożsamości (CCN-STIC-140). Nacisk kładziony jest na wykorzystanie certyfikowanych systemów. Bez względu na to, czy proces zdalnej weryfikacji tożsamości odbywa się z asystą czy bez asysty pracownika, hiszpańskie rozwiązania zakładają zawsze udział operatora w procesie zdalnej identyfikacji i wyłączona jest możliwość przeprowadzenia procesu w całości przy użyciu sztucznej inteligencji, a bez udziału nadzorujących osób. W toku procesu sprawdzana jest autentyczność, ważność oraz integralność fizyczną i logiczną użytego dokumentu tożsamości oraz powiązanie między posiadaczem dokumentu, a osobą wnioskującą.

Proces służy zapewnieniu zgodności tożsamości osoby wnioskującej z podaną tożsamością ograniczając przy tym ryzyko użycia dokumentów zgubionych, skradzionych, o zawieszony, cofniętej lub wygasłej ważności. W trakcie procesu rejestracji, gdy osoba wnioskująca przedstawia krajowy dokument tożsamości lub dokument identyfikacyjny cudzoziemca, dostawcy usług sprawdzają dane tożsamości osoby wnioskującej, z użyciem numeru dokumentu, za pośrednictwem platformy pośredniczącej Serwisu Weryfikacji i Sprawdzania Danych, którą Sekretariat Stanu ds. Cyfryzacji i Sztucznej Inteligencji udostępnia organom publicznym, lub, w przypadku jej braku, za pośrednictwem platformy, którą organ nadzorujący udostępnia kwalifikowanemu dostawcom nieposiadającym dostępu do wspomnianego serwisu. W stosownych przypadkach należy sprawdzić dane dotyczące ustanowienia i osobowości prawnej lub reprezentowanej osoby lub podmiotu, a także przedłużenia i ważności uprawnień do reprezentowania osoby wnioskującej o wydanie kwalifikowanego certyfikatu, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W świetle przepisów hiszpańskich kwalifikowany dostawca elektronicznych usług zaufania musi spełniać następujące wymogi:

- 1) posiadać szczegółową analizę ryzyka, którą poddaje przeglądowi co najmniej corocznie i w każdym przypadku zawsze, gdy w systemie nastąpi zmiana mogąca mieć wpływ na profil ryzyka procedury identyfikacji;
- 2) przyjąć środki techniczne i organizacyjne o charakterze dodatkowym do podanych w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli wymagają tego wyniki przeprowadzonej analizy ryzyka;
- 3) poddawać ocenie i dokumentować cechy bezpieczeństwa całości systemu, łącznie ze wszystkimi istotnymi elementami platformy identyfikacyjnej, kanałami komunikacji oraz generowaniem i przechowywaniem dowodów powstałych w procesie identyfikacji;
- 4) stosować produkt lub system zdalnej identyfikacji wideo spełniający minimalne wymagania w zakresie bezpieczeństwa określone w załączniku do wytycznych technicznych CCN-STIC-140 opracowanych przez Krajowe Centrum Kryptologiczne. Kwalifikowany dostawca musi przestrzegać wskazówek dotyczących konfiguracji i bezpiecznego korzystania z produktu;
- 5) spełnienie wymogów poprzedniego ustępu należy poddać certyfikacji zgodnie z metodami oceny uznanymi przez organ certyfikujący ENECSTI (Krajowy System Oceny i Certyfikacji Bezpieczeństwa Technologii Informacyjnych) przez akredytowaną jednostkę zgodnie z normą ISO/IEC 17065;
- 6) musi niezwłocznie poinformować organ nadzorujący, w każdym przypadku w terminie 24 godzin od powzięcia do wiadomości, o wszelkich naruszeniach bezpieczeństwa lub utracie integralności mających istotny wpływ na świadczoną usługę.

Hiszpańskie rozwiązania w zakresie zdalnej identyfikacji należą do najbardziej rozbudowanych

w Europie, co wynika z faktu że jest to kraj o największym w Europie rynku certyfikatów kwalifikowanych. Wprowadzone tam rozwiązania zostały ściśle powiązane z krajowym systemem oceny zgodności.

Niemcy dopuściły wideoweryfikację na użytek wydawania certyfikatów kwalifikowanych, ale ograniczyły pierwotnie zakres stosowania do odnowień certyfikatów znanym uprzednio usługodawcy subskrybentom oraz podpisów jednorazowych. Początkowo zalecenia agencji nadzoru Bundesnetz w tym zakresie oparte były o powtórzenie wymogów opracowanych na użytek rynków finansowych przez BAFIN. Wymogi te różniły się m.in. w kwestiach takich jak m.in. długość wymaganego nagrania z prowadzonej wideoweryfikacji oraz okres przechowania. Pierwsze zalecenia w tym zakresie zastąpione zostały szczegółową regulacją techniczną Bundesnetz pn. Wstępne rozpoznanie innowacyjnej metody identyfikacji zgodnie z § 11 ust. 3 VDG (krajowa ustawa wydana w wykonaniu rozporządzenia eIDAS). W dokumencie tym przywołano oprócz unijnych dokumentów standaryzacyjnych (ETSI TS 319 401, ETSI TS 319 411-1, ETSI TS 319 411-2) także wytyczne techniczne wydawane przez Federalny Urząd Bezpieczeństwa Informatyki (np. w zakresie szyfrowania wideoczatów stosowanych w procesie wideoweryfikacji jest to BSI TR-02102). Niemieckie przepisy określają wymagania dla personelu (wymóg specjalistycznej wiedzy z zakresu m.in. fałszerstw dokumentów i ochrony danych osobowych, pozyskanej w wyniku potwierdzonego dokumentami przeszkolenia i co najmniej corocznych szkoleń uzupełniających), wymagania w odniesieniu do pomieszczeń w których znajdują się systemy wideoweryfikacji oraz personel asystujący użytkownikowi w procesie wideoweryfikacji, ogólne wymagania dotyczące procesu identyfikacji (w czasie rzeczywistym i bez przerw, wystarczająca jakość wideo, wymogi przerywania przy słabej jakości obrazu lub dźwięku itp.), wymogi dla dopuszczonych dokumentów oraz ich weryfikacji, wymagania w zakresie ewidencji i przechowania, zasady zgłaszania nadzorowi podejrzeń oszustwa. Innowacyjne metody identyfikacji wymagają potwierdzenia przez jednostkę oceniającą zgodność zgodnie z art. 24 ust. 1 akapit 2 litera d zdanie 1 rozporządzenia (UE) nr 910/2014. Odnowienia uprawnień do świadczenia tego rodzaju usług następują co rok decyzją Bundesnetz (Agencja Bezpieczeństwa Sieci) w porozumieniu z BSI (Agencja Cyberbezpieczeństwa) przy uwzględnieniu wyników badań. W Niemczech został stworzony rejestr dla modułów realizujących zdalną identyfikację:

https://www.elektronische-vertrauensdienste.de/clin_112/EVD/DE/Fachkreis/ModulBest/ModulBest-start.html.

Pewną nowością niemieckich uregulowań na tle rozwiązań innych państw jest dopuszczenie wideoweryfikacji realizowanej w oparciu o sztuczną inteligencję bez udziału operatora. Zdalna identyfikacja nie może być stosowana do pozyskania certyfikatów uwierzytelnienia stron internetowych.

We Francji zdalna identyfikacja może być stosowana do różnych usług zaufania, nie tylko do wydawania certyfikatów kwalifikowanych, ale również na użytek doręczeń elektronicznych. Ramy dla zdalnej identyfikacji określane mianem PVID zostały opublikowane w kwietniu 2021 przez Narodową Agencję Bezpieczeństwa Sieci Informatycznych (ANSSI). Samo dopuszczenie innych metod następuje we współpracy z wyspecjalizowanymi w danej metodzie identyfikacji laboratoriami tak, aby możliwe było wykorzystanie np. metod biometrycznych. Oprócz wymaganej przez rozporządzenie eIDAS oceny zgodności każda usługa elektronicznej identyfikacji poddawana jest testom Policji w zakresie zdolności do wykrywania fałszywych dokumentów tożsamości. We Francji tak jak w przypadku innych krajów zakreślono listę akceptowanych w toku zdalnej identyfikacji dokumentów. Oprócz francuskich dokumentów tożsamości systemy mają być zdolne do obsłużenia wszelkich paszportów (w tym również z poza UE) i kart stałego pobytu. Nie są akceptowane dowody tożsamości (i inne dokumenty stosowane czasem dla identyfikacji, np. prawa jazdy) spoza UE.

Zaproponowane zmiany w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych mają charakter działań komplementarnych i dopełniających do już obowiązujących rozwiązań prawnych. Szczegółowe rozwiązania w poszczególnych krajach UE zostały przedstawione w pracach nad projektem ustawy o doręczeniach elektronicznych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty publiczne (z obszaru szeroko	Ogółem około 27 tysięcy podmiotów publicznych.	analiza własna	Na gruncie projektowanej ustawy umocowany prawnie będzie portal

<p>rozumianej administracji publicznej) w tym:</p> <p>a) Jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,</p> <p>b) Inne niż określone w lit. a państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej,</p> <p>c) inne niż określone w lit. a osoby prawne utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemające charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w lit. a i b, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot:</p> <ul style="list-style-type: none"> – finansują je w ponad 50% lub – posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub – sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub – mają prawo do powoływania			<p>„GOV.PL”, stanowiący nowoczesną platformę usług i informacji publicznych, z którego obecnie korzysta już część podmiotów publicznych, oraz który będzie dalej rozwijany, tak aby docelowo stał się jednolitą platformą usług i informacji całej administracji publicznej,</p>
---	--	--	--

ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, d) związku podmiotów, o których mowa w lit. a–c, jeżeli realizują zadania publiczne.			
Jednostki samorządu terytorialnego i terenowe jednostki administracji rządowej	16 województw, 314 powiatów i 2 477 gmin (302 miejskich w tym 66 miast na prawach powiatu, 662 miejsko-wiejskich oraz 1513 wiejskich).	Baza Jednostek Samorządu Terytorialnego (baza TERYT według stanu na 2022-01-01 r.)	Minister Cyfryzacji będzie świadczył jednostkom samorządu terytorialnego i terenowym jednostkom administracji rządowej bezpłatne wsparcie merytoryczne i techniczne w zakresie informatyzacji.
Przedsiębiorcy (wybrane kategorie)	- 5 dostawców kwalifikowanych usług zaufania, -13143 przedsiębiorców telekomunikacyjnych, - ok. 2000 dostawców usług płatniczych, – ok. 520 pośredników kredytowych i instytucji pożyczkowych	Rejestr kwalifikowanych dostawców usług zaufania, Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych(UKE) Rejestr Pośredników Kredytowych i Instytucji Pożyczkowych (KNF) analiza własna	Prywatni dostawcy usług, będą mieli zapewnioną możliwość weryfikacji zgodności fotografii w okazywanym przez klienta dowodzie osobistym z fotografią przechowywaną w Rejestrze Dowodów Osobistych, co w rezultacie podniesie skuteczność oraz bezpieczeństwo procesów ustalania tożsamości osób fizycznych.
Banki (komercyjne, spółdzielcze, państwowe) i SKOK (Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe)	ok. 600	Analiza własna	Udostępnienie z rejestru PESEL odpłatnie dane o seriach, numerach i datach ważności ważnych dowodów osobistych ich klientów wydanych na skutek zmiany dowodu osobistego.
Obywatele	ok. 38 mln.	Rocznik Statystyczny GUS	Przepisy wprowadzane na gruncie projektowanej ustawy będą stanowiły podstawę prawną dla wdrożenia nowych usług online przeznaczonych dla obywateli.

<p>Cudzoziemcy (obcokrajowcy) mogący mieć kontakt z polskimi podmiotami publicznymi</p>	<p>ok. 400 tys. osób</p>	<p>analiza własna</p>	<p>j.w. oraz dodatkowo wykorzystywanie nowych lub dotychczasowych usług elektronicznych (np. z zakresu akt stanu cywilnego, uzyskania Karty Pobytu, zgody na zatrudnienie, uzyskania statusu uchodźcy, urodzenia dziecka na terytorium RP, uzyskania obywatelstwa polskiego, ...)</p>
<p>Operator wyznaczony – Poczta Polska S.A.</p>	<p>Przedsiębiorca o ogólnopolskim zasięgu działania zatrudniający ok. 80000 osób</p>	<p>Analiza własna</p>	<p>Projektowane poprawki, w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, w niewielkim, ale istotnym, stopniu wpłyną na zasady świadczenia usług „operatora wyznaczonego” (OW), w rozumieniu tej ustawy.</p>
<p>Minister Cyfryzacji</p>	<p>1</p>	<p>-</p>	<p>Minister Cyfryzacji utrzymuje i rozwija portal GOV.PL, będzie utrzymywał, rozwijał i udostępniał EZD RP udostępni nowe usługi online. Zmiany wprowadzane do w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych pozwolą Ministrowi Cyfryzacji na utworzenia technicznego adresu do doręczeń elektronicznych (ADE), który będzie służył temu ministrowi jedynie do jednokierunkowego wysyłania wiadomości związanych z wpisem ADE do bazy adresów elektronicznych podmiotów wnioskujących o adres do doręczeń elektronicznych.</p>

Przedsiębiorcy - dostawcy kwalifikowanych usług zaufania	5	Rejestr kwalifikowanych dostawców usług zaufania	1. Poniesienie kosztów wdrożenia wybranych wariantów metody zdalnej weryfikacji tożsamości klientów, o ile zdecydują się na ich wykorzystanie. 2. Zwiększenie dochodów w wyniku ułatwienia kontaktu z klientem.
Obywatele UE w wieku 18 lat i powyżej	ok. 300 mln.	Eurostat	Ułatwienie dostępu do kwalifikowanych usług zaufania, dzięki wdrożeniu nowej metody zdalnej weryfikacji tożsamości osoby fizycznej wnioskującej o wydanie kwalifikowanego certyfikatu pozwalającej kwalifikowanym dostawcom usług zaufania na wydawanie kwalifikowanych certyfikatów z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej
Archiwa państwowe	33	Sprawozdanie z działalności NDAP za 2020 r.	Podmioty, które mogą wykonywać w systemie klasy EZD wszystkie czynności kancelaryjne, a tym samym będą mogły korzystać z nowego bezpłatnego systemu EZD RP.
Organy państwowe, państwowe jednostki organizacyjne, organy jednostek samorządu terytorialnego, samorządowe jednostki organizacyjne	ok. 111 000	Sprawozdanie z działalności NDAP za 2020 r. (na podstawie danych GUS - podmioty gospodarki narodowej działające w całym kraju w sektorze publicznym)	Podmioty, które mogą wykonywać w systemie klasy EZD wszystkie czynności kancelaryjne, a tym samym będą mogły korzystać z nowego bezpłatnego systemu EZD RP.
Organy właściwe w sprawach archiwów wyodrębnionych	14	Ustawa z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach	Podmioty, które mogą wykonywać w systemie klasy EZD wszystkie czynności kancelaryjne, a tym samym będą mogły korzystać z nowego

			bezpłatnego systemu EZD RP.
Sądy powszechnie			Wpływ w zakresie zmiany ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa projektowane rozporządzenie zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Planowane jest poddanie projektu konsultacjom publicznym oraz opiniowaniu.

Termin na przedstawienie stanowisk w ramach konsultacji publicznych będzie wynosił 21 dni.

W ramach konsultacji publicznych projekt otrzymają następujące podmioty:

- Asseco Data Systems S.A.;
- Centrum Cyfrowe Projekt: Polska;
- ENIGMA Systemy Ochrony Informacji Sp. z o.o.
- EuroCert Sp. z o.o.
- Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji;
- Federacja Konsumentów;
- Fundacja Akademickie Inkubatory Przedsiębiorczości
- Fundacja Bezpieczeństwa Informacji Polska;
- Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- Fundacja Dobra Sieć;
- Fundacja ePaństwo;
- Fundacja Instytut Mikromakro;
- Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej;
- Fundacja Nowoczesna Polska;
- Fundacja Widzialni;
- Fundacja Panoptikon;
- Fundacja Projekt Polska;
- Fundacja Przedsiębiorców Polskich Archiwizjoner;
- Fundacja Pułaskiego;
- Instytut Kościuszki;
- Instytut Sobieskiego;
- Izba Gospodarcza Transportu Lądowego;
- Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM) UW;
- Internet Society Poland;
- Izba Gospodarki Elektronicznej;
- Izba Pracodawców Polskich
- Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce
- Koalicja na rzecz Polskich Innowacji
- Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
- Krajowa Izba Gospodarcza;
- Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej;
- Krajowa Izba Gospodarki Morskiej;
- Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
- Krajowa Izba Rozliczeniowa S. A.;
- Naczelna Organizacja Techniczna;
- Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl;
- Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich;

- Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii;
- Polska Izba Informatyki Medycznej;
- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- Polska Izba Radiodiffuzji Cyfrowej;
- Polska Rada Biznesu;
- PWPW S.A.
- Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- Polski Związek Krótkofalowców;
- Rada do spraw Cyfryzacji;
- Rada Główna Instytutów Badawczych;
- Rada Gospodarcza Strefy Wolnego Słowa;
- Stowarzyszenie „Archiwizjoner”;
- Stowarzyszenie Instytut Kościuszki;
- Stowarzyszenie Administratorów Bezpieczeństwa Informacji;
- Stowarzyszenie Budowniczych Telekomunikacji;
- Stowarzyszenie Instytutu Informatyki Śledczej;
- Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Danych Osobowych;
- Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji;
- Stowarzyszenie „Miasta w Internecie”;
- Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej;
- Stowarzyszenie organizatorów ośrodków innowacji i przedsiębiorczości w Polsce;
- Stowarzyszenie Sieć Obywatelska – Watchdog Polska;
- Stowarzyszenia Urzędników Stanu Cywilnego Rzeczypospolitej Polskiej;
- Stowarzyszenie Samozatrudnieni;
- Stowarzyszenie Top 500 Innovators;
- UNICORN Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw
- Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego – ZIPSEE Cyfrowa Polska;
- Związek Pracodawców „Partnerstwo dla Innowacji”
- Związek Pracodawców AGD -APPLiA Polska;
- Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- Związek Pracodawców Klastry Polskie;
- Związek Banków Polskich;
- Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego;
- Związek Pracodawców Mediów Publicznych;
- Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom;
- Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza.

W ramach opiniowania projekt otrzymają:

- Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- Prezes Urzędu Zamówień Publicznych;
- Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
- Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia;
- Prezes Zarządu Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego;
- Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych;
- Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego;
- Krajowa Izba Radców Prawnych;
- Krajowa Rada Komornicza;

- Krajowa Rada Notarialna;
- Naczelna Rada Adwokacka.

oraz

- Rada Dialogu Społecznego;
- Business Centre Club – Związek Pracodawców;
- Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy „Solidarność”;
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- Forum Związków Zawodowych;
- Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- Konfederacja Lewiatan;
- Związek Rzemiosła Polskiego;
- Związek Przedsiębiorców i Pracodawców.

Wyniki konsultacji i opiniowania zostaną omówione po ich zakończeniu w raporcie z konsultacji publicznych oraz z opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2021 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	50,8	52,1	52,5	54,1	55,5	57	58,6	60,1	61,7	63,4	65,1	630,9
budżet państwa	50,8	52,1	52,5	54,1	55,5	57	58,6	60,1	61,7	63,4	65,1	630,9
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	-50,8	-52,1	-52,5	-54,1	-55,5	-57	-58,6	-60,1	-61,7	-63,4	-65,1	-630,9
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Wykazane koszty realizacji zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji zostaną sfinansowane w ramach obecnie planowanych wydatków w części 27 budżetu państwa poprzez stosowne przesunięcia i zagospodarowanie obecnego potencjału rzeczowego i kadrowego. Niniejsze regulacje nie będą stanowiły podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki finansowe z budżetu państwa na ten cel.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do	Obliczenia wydatków w zakresie zadań Ministra Cyfryzacji dotyczących EZD RP oparto o założenia, że zespół realizujący te zadania będzie liczył będzie 160 osób w 2022 i 180 osób w 2023. Koszty wynagrodzeń (w tym wynagrodzeń bezosobowych) oszacowano na ok. 21.5 mln zł w 2022 roku, 34.1 mln zł w 2023 roku, przyjęto również, że w latach kolejnych koszty wynagrodzeń będą zwiększać się zgodnie z dynamiką realną											

obliczeń założeń	<p>wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej prognozowaną przez MF. Założono, że wydatki na zakup urządzeń, środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych obejmujących m.in. sprzęt komputerowy, wyposażenie mobilnych sal szkoleniowych, wyposażenie biur, oprogramowanie, serwery wyniosą 14.7 mln zł w 2022, 2.6 mln zł w 2023 oraz 1.7 mln zł w latach kolejnych (koszty utrzymania infrastruktury oraz licencji na oprogramowanie specjalistyczne). Koszty usług obcych obejmujących m.in. koszty utrzymania systemu i infrastruktury chmurowej, koszty przestrzeni biurowej, szkoleń, działań informacyjno-promocyjnych, leasing środków transportu oszacowano na ok. 7.4 mln zł w 2022 i 8 mln zł w 2023, w latach kolejnych przyjęto indeksację kosztów usług obcych (z wyłączeniem kosztów wynajmu przestrzeni biurowej oraz leasingu środków transportu) o dynamikę realną wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej. Koszty pośrednie przyjęto na 20% kosztów bezpośrednich pomniejszonych o koszty usług obcych.</p> <p>Planowane wydatki w 2022 r. w zakresie dotyczącym:</p> <p>1) oświadczenia o powrocie do nazwiska noszonego przed ślubem łączny szacowany koszt to – 530.427,00 zł;</p> <p>2) oświadczenia o braku okoliczności wyłączających zawarcie związku małżeńskiego – 730.407,00 zł.</p> <p>Koszt dostosowania Rejestru Dowodów Osobistych w 2022 r. do świadczenia tzw. usługi kaskadowej, umożliwiającej przekazywanie z rejestru wizerunku osoby po pozytywnej weryfikacji danych zawartych w prezentowanym dowodzie osobistym wyniesie 139 279 zł.</p> <p>Planowane zmiany ustawy o doręczeniach elektronicznych mają charakter porządkowy i systematyzujący. Nowelizacja nie generuje kosztów innych niż przewidziane zostały na etapie prac nad projektem ustawy o doręczeniach elektronicznych.</p>
---------------------	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	4	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	10-20 mln	10-20 mln	010-20 mln	10-20 mln	10-20 mln	10-20 mln	100-200 mln
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
	(dodaj/usuń)	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Planowane zmiany ustawy o doręczeniach elektronicznych mają charakter porządkowy i systematyzujący. Nowelizacja nie generuje kosztów innych niż przewidziane zostały na etapie prac nad projektem ustawy o doręczeniach elektronicznych .						

		Zatem aktualne pozostają wszystkie wcześniejsze projekcje zawarte w OSR do ustawy o doręczeniach elektronicznych.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<p>Kwalifikowani dostawcy usług zaufania to podmioty sektora MSP. Szacowany wzrost przychodów ze sprzedaży w centrach certyfikacji w perspektywie kilku lat wyniesie 10-20 mln rocznie.</p> <p>Planowane zmiany ustawy o doręczeniach elektronicznych mają charakter porządkowy i systematyzujący. Nowelizacja nie generuje kosztów innych niż przewidziane zostały na etapie prac nad projektem ustawy o doręczeniach elektronicznych.</p> <p>Zatem aktualne pozostają wszystkie wcześniejsze projekcje zawarte w OSR do ustawy o doręczeniach elektronicznych.</p>
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	<p>Podniesienie dostępności kwalifikowanych certyfikatów.</p> <p>Planowane zmiany ustawy o doręczeniach elektronicznych mają charakter porządkowy i systematyzujący. Nowelizacja nie generuje kosztów innych niż przewidziane zostały na etapie prac nad projektem ustawy o doręczeniach elektronicznych. Zatem aktualne pozostają wszystkie wcześniejsze projekcje zawarte w OSR do ustawy o doręczeniach elektronicznych.</p>
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	Przedsiębiorcy, obywatele	<p>EZD RP doprowadzi do zwiększenia stopnia i jakości informatyzacji administracji publicznej, co w dalszej kolejności przyczyni się do zwiększenia wykorzystania drogi elektronicznej do prowadzenia spraw w polskiej administracji, pośrednio wpłynie więc na podniesienie konkurencyjności polskiej gospodarki. Interesariuszami EZD RP – poza administracją publiczną będą także przedsiębiorcy i obywatele korzystający z usług tych instytucji. Ze względu na specyfikę systemu EZD RP, który jest narzędziem wspierającym udostępniane przez administrację usługi A2C i A2B, umożliwiającym ich pełną elektroniczną, należy uznać, iż przedsięwzięcie przyczyni się do podniesienia jakości e-usług świadczonych przez przyszłych użytkowników EZD RP oraz uproszczenia procedur związanych z załatwianiem spraw przez obywateli i przedsiębiorców. Projekt przyczyni się też do racjonalnego i sprawnego wykorzystania eDoręczeń przez zobligowane podmioty.</p>
	(dodaj/usuń)	
Dodatki informacyjne, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		<p>Szacowany koszt po stronie centrum certyfikacji, które zdecydowałyby się na wprowadzenie zdalnej metody identyfikacji tożsamości wyniesie zależnie od wybranej technologii i wymogów technicznych od 0,5 mln do 2,5 mln PLN. Szacowany koszt utrzymania systemu 0,25 mln rocznie. Kwota przygotowania, wdrożenia i uruchomienia procesów pozwalających na zdalną identyfikację tożsamości jest zależna od przystosowania systemów danego centrum certyfikacji do rozbudowy o nowe funkcjonalności, dojrzałości organizacyjnej procedur i procesów oraz wykorzystania podwykonawców.</p> <p>Dodatkowo należy uwzględnić ewentualny wzrost kosztów audytu przez akredytowaną jednostkę oceny zgodności – który obecnie wynosi ok. 80 000 EUR / 2 lata.</p> <p>Dane uzyskane od dostawców kwalifikowanych usług zaufania.</p> <p>Przedsięwzięcie EZD RP, określone w projekcie ustawy doprowadzi do zwiększenia stopnia i jakości informatyzacji administracji publicznej, co w dalszej kolejności przyczyni się do zwiększenia wykorzystania drogi elektronicznej przy udostępnianiu dokumentacji, pośrednio wpłynie więc na podniesienie konkurencyjności polskiej gospodarki. Interesariuszami</p>

	<p>EZD RP – poza użytkownikami, czyli administracją rządową, a po zakończeniu projektu także administracją publiczną będą także przedsiębiorcy i obywatele korzystający z usług tych instytucji. Ze względu na specyfikę systemu EZD, który jest narzędziem wspierającym udostępniane przez administrację usługi A2C i A2B, umożliwiającym ich pełną elektroniczną, należy uznać, iż przedsięwzięcie przyczyni się do podniesienia jakości e-usług świadczonych przez przyszłych użytkowników EZD RP oraz uproszczenia procedur związanych z załatwianiem spraw przez obywateli i przedsiębiorców.</p>
<p>8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu</p>	
<p>☐ nie dotyczy</p>	
<p>Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).</p>	<p>☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy</p>
<p>☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:</p>	<p>☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:</p>
<p>Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronicznej.</p>	<p>☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy</p>
<p>Komentarz: Planowane zmiany ustawy o doręczeniach elektronicznych mają charakter porządkowy i systematyzujący. Nowelizacja nie generuje kosztów innych niż przewidziane zostały na etapie prac nad projektem ustawy o doręczeniach elektronicznych. Zmiany dotyczą zagadnień, które zgodnie z ustawą wchodzi w życie w latach 2022 lub później i nie spowodowały jeszcze większych nakładów po stronie systemów teleinformatycznych dostawców lub państwa. Zatem aktualne pozostają wszystkie wcześniejsze projekcje zawarte w OSR do ustawy o doręczeniach elektronicznych.</p>	
<p>9. Wpływ na rynek pracy</p>	
<p>Nie stwierdzono wpływu na rynek pracy</p>	
<p>10. Wpływ na pozostałe obszary</p>	
<p>☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe ☐ inne:</p>	<p>☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ informatyzacja ☐ zdrowie</p>
<p>Omówienie wpływu</p>	<p>Rozwiązanie dotyczące wideoidentyfikacji zwiększy dostępność kwalifikowanych certyfikatów, a tym samym przyczyni się do wzrostu wykorzystania usług cyfrowych w przestrzeni publicznej, gospodarczej i osobistej.</p> <p>Planowane zmiany ustawy o doręczeniach elektronicznych mają charakter porządkowy i systematyzujący. Nowelizacja w nieznacznym stopniu podnosi automatyzację i sprawność wymiany informacji. Zatem aktualne pozostają wszystkie wcześniejsze projekcje zawarte w OSR do ustawy o doręczeniach elektronicznych.</p>

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Przepisy wejdą w życie po upływie 14 dni od ich ogłoszenia.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
W zakresie wideoidentyfikacji ewaluacja efektów wprowadzonych zmian nastąpi po dwóch latach obowiązywania przepisów i polegać będzie na pozyskaniu informacji od kwalifikowanych dostawców usług zaufania o rodzajach i skali wykorzystania metod zdalnej weryfikacji tożsamości ich klientów. Przekazane informacje zostaną wykorzystane do ewentualnej zmiany przepisów.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Ocena wpływu na ochronę danych - udostępnianie wizerunku z RDO